

Egymillió fiatal Rómában

2025. július 28-tól augusztus 3-ig, hétfőtől vasárnapig tartott a katolikus fiatalok római szentévi jubileuma. Az egyhetes időszak során a fiataloknak bőven volt idejük megismerkedni az Örök Várossal, barátságokat kötni új emberekkel, felkeresni a legfontosabb bazilikákat, áthaladni a Szent Kapukon és közben sokat imádkozni.

A Jubileumi Ifjúsági Találkozó „baráti nagytalálkozóját” augusztus 2-án, szombaton este tartották Róma Tor Vergata negyedének hatalmas mezején, ahová közel egymillió fiatal érkezett, köztük kétezer magyar leány és ifjú, hogy az általuk megfogalmazott néhány lényeges kérdéstről meghallgassák Leó pápa tanítását. Az imavirrasztás előtt délután 3-tól 8-ig ötórás elővirrasztás keretében színes zenei programokat hallgattak és közben tanúságtételek hangzottak el. Amikor negyed nyolckor feltűnt a fehér pápai helikopter, mindenki érezte: most kezdődik valójában az, amiért eljötték Rómába: videre Petrum, Pétert látni.

Róma püspöke az igazi és őszinte barátság, a bátor döntés és valódi szabadság, valamint a Feltámadással való tényleges találkozás legfontosabb elemeit hangsúlyozta hozzájuk intézett beszédében.

Az egymilliónyi fiatal számára a Tor Vergata-i program szinte két napot is jelentett. Hátizsákkal, derékáljjal és hálózsákkal érkeztek, mert éjszakára is ott maradtak.

A vasárnapi zárószentmisén XIV. Leó pápa nagy dolgok véghezvitelére, a szentség elérésére szólította fel őket a Tor Vergata mezején. Az egyházfő kifejtette: életünk nem arra hivatott, hogy tétlenül mindent magától értetődőnek tekintsünk, inkább olyan létre törekedjünk, amely folyamatosan megújul a szeretetben. „Vásárolni, halmozni, fogyasztani nem elegendő. Szükségünk van arra, hogy felemeljük tekintetünket [...], kedves fiatalok. Reményünk Jézus” – mondta a pápa. Így folytatta: „Törekedjete nagy dolgokra, a szentségre, akárhol is legyetek. Ne elégedjete meg kevesebbel. Így fogjátok látni nap mint nap önmagotokban és körülöttek az Evangélium fényének növekedését.” Szünet nélkül vágyjunk „valami többre, amelyet semmilyen kredít valóság nem képes nyújtani”. Ne csapjunk be önmagunkat, és égető szomjunkt ne hatástalan italokkal igyekezzünk oltani, hanem az Istennel való találkozást keressük – mondta XIV. Leó. „Húszévesen is szép megnyitni szívünket, megengedni, hogy belépjen, hogy átután vele (Istennel) kalandozzunk a végtelen örökkévalóságban” – hangoztatta a pápa, aki olaszul, spanyolul és angolul is beszélt. Úgy vélte, az emberi igazságkeresés központi kérdésének számít, hogy mi az igazi boldogság, mi az élet igazi értelme, mi szabadít meg bennünket az értelmetlenség, az unalom, a közép-szerűség csapdájától.

XIV. Leó beszédében elődeit, a római 2000-es ifjúsági találkozót vezető II. János Pál pápát, az idei szentévet meghirdető, a 2023-as lisszaboni találkozáson részt vevő Ferenc pápát, valamint Szent Ágostont idézte. A szentmise végén megemlékezett Maria és Pascale nevű két zárandoklányról, akik a megelőző napokban hunytak el, és imádkozott a háborúk „véráztatta helyeiért”.

„E jubileum után a fiatalok reménység-zarándoklata továbbfolytatódik és Ázsiába vezet minket! Megismétlem a felhívást, amelyet Ferenc pápa két évvel ezelőtt Lisszabonban tett: a fiatalok a világ minden tájáról gyűljenek össze Péter utóda körül az ifjúsági világtalálkozóra 2027. augusztus 3-8. között a koreai Szöulban! A találkozó témája a következő lesz: »Bátorság, én legyőztem a világot!« (Jn 16,33). A szívünkben lakozó remény ad ugyanis erőt nekünk, hogy hirdessük a feltámadt Krisztus győzelmét a rossz és a halál felett; és ennek ti, a remény fiatal zárandokai lesztek tanúi a föld végső határáig. Akkor hát találkozzunk Szöulban: folytassuk a közös álmot, a közös reménykedést!” – hangoztak a Szentatya szavai.

Assisi Szent Ferenc Naphimnusz

Mindenható, fölséges és jóságos Úr,
Tiéd a dicséret, dicsőség és imádás
És minden áldás.

Mindez egyedül Téged illet, Fölség.
És nem méltó az ember, hogy nevedet
kimondja.

Áldott légy, Uram, és minden alkotásod.
Legfőképpen urunk-bátyánk, a Nap,
Aki a nappalt adja és ránk deríti a Te
világosságodat.

És szép ő és sugárzó nagy ragyogással
ékes:

A Te képed, Fölséges.

Áldott légy, Uram, Hold néniéért,

És minden csillagaiért az égnek.

Őket az égen alkotta kezéd

Fényesnek, drága szépnek.

Áldott légy, Uram, Szél öcsénéért,

Levegőért, felhőért, minden jó és rút időért.

Kik által élteted minden Te alkotásod.

Áldott légy, Uram, Víz hűgünkért.

Oly nagyon hasznos ő, oly drága, tiszta és
alázatos.

Áldott légy, Uram, Tűz bátyánkért,

Vele gyújtasz világot éjszakán.

És szép ő és erős, hatalmas és vidám.

Áldott légy, Uram, Földanya-nénénéért,

Ki minket hord és enni ad,

És mindennemű gyümölcsöt terem,

Füveket és színes virágokat.

Áldott légy, Uram, minden emberért,

Ki szerelmedért másnak megbocsát,

És aki tűr gyötrelmet, nyavalyát.

Boldogok, kik tűrnek békességgel,

Mert Tőled nyernek majd Fölséges,
koronát.

Áldott légy, Uram, a testi halálért, a mi
testvérünkért,

Akitől élő ember el nem futhat.

Akik halálos bűnben halnak meg, jaj
azoknak!

És boldogok, kik magukat megadták
Te szent akarodnak.

A másik halál nem fog fájni azoknak.

Dicsérjétek az Urat és áldjátok

És mondjátok halát neki.

És nagy alázatosan szolgáljátok!

(Sík Sándor fordítása)

Az Úrangyala imádság után a Jubileumi Ifjúsági Találkozóról hazatérő fiatalokat Szűz Mária oltalmába ajánlotta, és arra kérte a huzsonéveseket, hogy akivel csak találkoznak a világban, „fertőzzék meg” lelkesedésükkel és hitük tanúsításával. Leó pápa végül így vett búcsút a fiataloktól: „Kérem, vigyétek el üdvözlémet annak a sok fiatalnak is, akik nem jöhettek el és nem lehettek itt velünk, hiszen sok országból nem lehetett kiutazni. Vannak helyek, ahonnan a fiatalok nem tudtak eljönni, ismert okok miatt. Vigyétek el ezt az örömet, ezt a lelkesedést az egész világba! Ti vagytok a föld sója, a világ világossága: vigyétek el ezt az üdvözlémet minden barátotoknak, a reményre szoruló összes fiatalnak! Még egyszer köszönöm mindnyájatoknak! És jó utat kívánok!”

(Forrás: Vatican News; MTI)

A szent, aki ma is él – Assisi Szent Ferenc örök érvényű tanítása

Írta: Dr. Papp Tibor

Assisi Szent Ferenc (akinek az emléknapiját október 4-én ünnepeljük) neve a ma élő emberek szívét is megdobogtatja, nemcsak a hívőket, hanem azokat is, akik talán távolabb állnak az egyháztól. Ennek oka egyszerű: az élete és erkölcsi tanítása olyan univerzális értékeket hordoz, amelyek kortól és hitvallástól függetlenül megérintik az embert. A gazdag kereskedőfiú, aki mindent elhagyva Krisztus követésére szánta magát, ma is a mélyreható megtérés és az Istenre való teljes ráhagyatkozás ikonja.

Ferenc számára a szegénység nem pusztán anyagi állapot volt, hanem egy választott életforma, amelyben a vagyon, a birtoklás terhei alól felszabadulva lehetett igazán közel kerülni Istenhez. A mai fogyasztói társadalomban élve ez a lecke különösen fontos. A szegénység melletti elköteleződése nem a nélkülözés kultusza, hanem a szabadság keresése a tárgyak és a pénz bálványozása helyett. A szerénysége, az, hogy nem akart magas rangot, címet, sőt még pap sem akart lenni, azt mutatja: az igazi nagyság nem a külső pozíciókban rejlik, hanem a szív alázatában. Egy olyan korban, ahol a külső csillogás, a státuszszimbólumok határozzák meg az egyén értékét, Ferenc élete figyelmeztet arra, hogy a valódi érték a belső tartásban és az Istenhez fűződő viszonyban rejlik.

Szent Ferencet gyakran emlegetik a teremtésvédelem védőszentjeként. Naphimnusza a teremtett világ iránti mély tisztelet és szeretet megrendítő tanúsága. Ő nemcsak az embereket, hanem a „Napfivért”, a „Holdnővért” és az összes élőlényt is Isten ajándékaként, a teremtés részeként tisztelte. A környezetvédelem, az ökológiai válság korában ez az üzenet soha nem volt még ennyire aktuális. Ferenc

arra tanít, hogy a természet nem pusztán erőforrás, amit ki kell használni, hanem egy élő közösség, amelynek mi is részei vagyunk. A természetben való jelenlét és az Istennel való kapcsolat szorosan összefügg.

A megtérés fontossága Ferenc életében kulcsfontosságú. A fiatal, szórakozni vágyó fiúból egy mélyen vallásos, önfeláldozó szent lett. A megtérés nem egy egyszeri esemény, hanem egy folyamat, amely egész életünkön át tart. Folyamatos út, amely során meg kell szabadulnunk bűneinktől, tévedéseinktől, és attól, ami elválaszt minket Istentől és ember-társainktól.

Assisi Szent Ferenc élete markáns kiállás volt Krisztus mellett. Nem félt felvállalni az evangéliumi tanításokat, még akkor sem, ha azok szembementek a kor társadalmi normáival. A többi ember szemében örültnek tűnhetett, de az Isten felé vezető úton mindent elhagyott, és csak a Golgotán függő, szegény Krisztust akarta követni. Ez a radikalitás ad erőt és bátorságot a mai hívőknek is. Ahhoz, hogy egyre inkább fogyó hitű világunkban megvalljuk a hitünket, szükség van Ferenc példájára.

A szentek élete nem feltétlenül csak azért fontos, hogy utánozzuk őket, hanem azért, hogy inspirációt merítsünk belőlük. Assisi Szent Ferenc élete útmutató a mai ember számára, hogy hogyan lehet békében élni a természettel, alázatban élni Isten előtt és szeretettel élni embertársaink felé. A szegénysége, a szerénysége, a természethez fűződő mély kapcsolata és a Krisztushoz való határozott kötődése olyan üzenet, amely ma is ugyanolyan releváns, mint nyolcszáz évvel ezelőtt. Eppen ezért nem csoda, hogy oly sokan tisztelik, függetlenül a hitük erejétől.

Tartalomajánló

Székely János püspök az MKPK új elnöke

Őszi ülészekán, 2025. szeptember 3-án a Máriapócsi Nemzeti Kegyhelyen a magyarországi püspökök testülete Székely János szombathelyi megyéspüspököt választotta a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) elnökévé. Mandátuma öt évre szól.

Részletek a 2. oldalon.

Szentmise és Szent Jobb-körmenet Budapesten

Marton Zsolt váci megyéspüspök volt a budapesti Szent István-bazilika szabdéri oltaránál bemutatott szentmise szónoka 2025. augusztus 20-án. Az ünnepen megemlékeztek arról is, hogy a Szent Jobb, azaz Szent István király mumifikálódott jobb keze 80 évvel ezelőtt, 1945. augusztus 18-án tért haza Magyarországra Ausztriából, Salzburgból, ahová a háború vége felé menekítették.

Beszámolónk a szentmiséről a 2. oldalon olvasható.

Bécsben is megemlékeztek Szent István királyról

Az Ausztriai Magyarok Gazdasági Érdekközössége – Kaláka Club, a Collegium Pazmanianum, Magyarország Bécsi Nagykövetsége és a Magyarok Kenyere Program közös szervezésében ezer magyar helyi és vendégthonfitársunk emlékezett meg államalapító királyunkról augusztus 23-án Bécsben a Stephansdomban. A szentmisét Mohos Gábor püspök mutatta be.

Bővebben a 3. oldal tájékoztat az eseményről.

Ismerje meg Máriagyűdöt!

Látogasson el Ön is a mai Magyarország legősibb, festői fekvésű búcsújáróhelyére! Mi – szerkesztőségünk két vezető tagja – egy kisebb zárandokcsoporthal két napot töltöttünk a neves kegyhelyen. Képünkön balról jobbra Pál László (Kismarton), Keresztes Andor (Máriagyűd) és Vencser László (Linz) látható a kegytemplom oltaránál. Önt is hívja Harsányhegy Fehér Asszonya, a Forrásközi Boldogasszony!

Ismertetőnk a 6. oldalon várja az olvasókat.

Marton Zsolt váci megyéspüspök Budapesten: „Tanuljuk el István királytól a béketeremtés kultúráját!”

A tűző napsütés és hőség ellenére nagy tömeg töltötte be augusztus 20-án a budapesti Szent István-bazilika előtti teret. Az ünnepi szentmisét Erdő Péter bíboros, prímás mutatta be, a szentbeszédet Marton Zsolt váci megyéspüspöktől hallhattuk. A szertartást követően Szent István királyunk jobbát hagyományosan körmenetben vitték végig a környező utcákban. „Szent István király a kereszténységre, a remény, a megmaradás és a többi néppel való testvéri közösség útjára vezette a magyar népet. Kérjük Szent István közbenjáró segítségét, hogy ezt a küldetésünket ma is teljesíteni tudjuk” – fogalmazott bevezetőszaivaiban Erdő Péter.

Erdő Péter bíboros a szentmise kezdetén arról beszélt, hogy a keresztények a remény záradokai az emberiség történelmében. A személyes, Istenbe vetett hit nélkül értelmetlennek tűnhet a világmindenség, a történelem és az emberi élet, amelynek ezért nekünk magunknak kell értelmet adnunk. Ez azonban – fejtette ki –, bármilyen hősi-esnek hangzik, valahol tragikus vállalkozás, sziszifuszi küzdelem. De mi a személyes, mindenható és irgalmas Istenben hiszünk, aki szeret minket, Krisztusban megváltott és az örök boldogságra hív.

A főpásztor kiemelte: életünk értelmét nem magunknak kell kitalálnunk, hanem az objektíve adott és mindnyájunk számára közös. Ezért is kell egymást testvérnek tartanunk. Ezért is hisszük, hogy az egész emberiséggel, minden néppel közös záradokúton járunk a történelemben. De nemcsak a szívünkben él a remény, hanem ezt át kell adnunk a körülöttünk élő világnak is. Ezért volt olyan biztató, hogy Leó pápa első köszöntésében a feltámadt Krisztus békéjét kérte számunkra. Ez az igazi béke, amely a reményből táplálkozik – fogalmazott a bíboros.

Részletek Marton Zsolt homíliájából

„Mindaz, aki meghallgatja szavaimat és szerintük cselekszik, ahhoz az okos emberhez hasonlít, aki a házat sziklára építette” (Mt 7,24). Napjaink világában teljesen természetes, hogy okos eszközök vesznek körül bennünket: okostelefon, okosóra, okostévé, okosautó, okosház... Tehát vannak kiváló okos eszközök, de a nagy kérdés ez: hol van az okosember? Egyáltalán szükség van-e okos emberre ma? A válaszuk: igen, mert az okos eszközök – bármennyire is kiválóak – eszközök maradnak. Az okos embernek van értelme, szabad akarata és lelke.

Az okos ember nem enged, hogy a körülmények sodorják és az eszközök uralják. Keresztény hitünk szerint a krisztusi okosság egyedül Istent fogadja el élete Urának. Az okos keresztény Őrá mint köziklára építi élete házat, és kéri őt, hogy lakjék benne.

Egy ilyen krisztusi okosság szerint élő emberre emlékezünk a mai napon. Kit ünneplünk valójában? A zseniális politikust,

a sikeres kezdeményezőt, a céltudatos államalapítót, egyházszerzőt és az – egyesek szerint túlságosan is – erőskező vezetőt?

Keresztény szempontból Szent István király személyében a krisztusi embert ünnepeljük. Krisztust ünnepeljük az ő életében, és azt, amit István által művelt. Igazi apostoli lelkületű uralkodóvá formálta őt, aki szent emberré vált.

Fiához, Imre herceghez intézett Intelmeiben a legelső helyre teszi a katolikus hit megőrzésének fontosságát, ezután az Egyház szolgáinak kijáró tiszteletét és megbecsülését. Elsősorban nem politikai megfontolásból mondja ezt fiának, hanem mert szintén tiszteli és szívből szereti az Egyházat. István király hitt az Egyházban. Tisztában volt vele: ha az Egyház javán munkálkodik, akkor népe fölemelkedését szolgálja. Egy igazi keresztény vezetőt ma is arról lehet fölismeri, hogy nemcsak szavaiban, de gondolkodásmódjában és tetteiben is együtt dobog a szíve az Egyházzal.

István tudta, hogy az Egyház nemzetek fölötti csodálatos valóság, amelyik minden nép életét széppé és boldoggá tudja tenni, ha befogadják.

Ő nem paktumot kötött a kereszténységgel, mint apja, Géza, hanem megtért Krisztushoz. István igaz ember volt. Nemcsak beszélt az isteni igazságról és szeretetéről, hanem élte az evangéliumot.

Ha most megjelenne köztünk Szent István király, vajon mit mondana nekünk, mostani magyaroknak? Úgy gondolom, azt ajánlaná, hogy mi is legyünk okos emberek, építsük újra életünk házat: hitünket, családjainkat és hazánkat, sőt Európát arra a sziklára, amire ő építkezett. Mit jelent ez ma? Ha életünket újból Istenre mint sziklára akarjuk építeni, akkor szívből meg kell térnünk vagy újra meg kell térnünk Óhoz!

A megtérés azt is jelenti, hogy mindig önmagunknál kezdjük a változtatást. Nem lehet félig kereszténynek lennünk, vagy csak papíron, adminisztratív módon, hanem teljesen, életünk minden részletében oda kell magunkat adnunk Krisztusnak!

Az okatlan vagy – az evangélium szava szerint – ostoba ember „házát homokra épít-

tette”. Óriási kísértés és csapda, amelybe sokan beleesnek, hogy okos emberek akarnak lenni, de csak okoskodókká (nagyokosokká) válnak, akik önmagukat akarják megváltani, vagy az anyagi jólétől, digitális eszközöktől várják a megváltást. Krisztus okos emberre tudja, hogy egyedül Isten képes igazán boldoggá tenni bennünket: önmagunkat, egymást, családunkat. Tőle remélhetjük a megváltást. A másik óriási kísértés, hogy csak önmagunkkal törődünk, legfeljebb a szoroson hozzánk tartozókkal.

Az okatlan ember az önzés kultúráját terjeszti, az okos ember a testvériség és szeretet kultúráját építi. Legyünk ebben is okos emberek! Ne az elégedetlenség, mindenben hibát keresők körét növeljük.

Építsünk hidakat egymás között, családunk között, közösségeink között – ahogy Ferenc pápa is tanácsolta nekünk budapesti látogatása során. Próbáljunk hidakat építeni másképpen gondolkodó honfitársainkkal, megtalálván azokat a pontokat, amelyekre az értelmes, őszinte párbeszéd pilléreit lerakhatjuk.

Az okos ember hidakat épít, az ostoba hidakat rombol. Az ostoba ember sebet ejt, az okos ember sebet gyógyít, kötöz.

Mindnyájunknak szólunk Sík Sándor szavai az *Ének minden emberhez* (1916) című verséből: „Testvérek, merjünk hősök lenni már; / és merjünk már megmondani magunknak, / Hogy sebet kapni fáj, / És sebet adni fáj, / És minden fájás fáj mindenkinek. / Testvérek, merjünk hősök lenni már; / Acélozzuk karunkat ölelésre, / És merjünk már elsiratni azt a könnyet, / Embervoltunk, embermagyarságunk könnyét!”

Az okos ember békét teremt. Szent István király egyik jellemzője volt a béketeremtés. A béke szeretete nála nem jelentett erélytelenséget. Ellenkezőleg, István a szomszédos országokkal kereste a békét, de soha nem a saját népe kárára. Nyugattal és Kelettel egyaránt jó viszonyra törekedett, de nem elvételül, nem megalkuvó módon. Azzal, hogy Nyugathoz, a nyugati keresztény kultúrához kapcsolta hazánkat, nem fordult szembe Kelettel. A történészek megállapították, hogy kortársaihoz képest alig viselt háborút, akkor is csupán a krisztusi hit és a nemzeti önállóság védelmében.

Szeretettel ajánlom, hogy tanuljuk el István királytól a béketeremtés kultúráját!

Békét teremteni és békeszeretőnek lenni nem pusztán fegyverszünetet jelent, vagy elmenekülni a konfliktusok elől, beletörődni a sorsunkba. Békében kell lennünk önmagunkkal, ezután embertársainkkal. Hívó ember-

ként mindenekelőtt békében kell lennünk Istennel. Egyedül ezen az alapon vagyunk képesek az igazi, hiteles béke munkálói lenni.

Azt tanítja nekünk Leó pápa, hogy „a béke a szívben és a szívből épül”. Ezt is mondja: „Mindannyian elősegíthetjük a békés együttélést. Ez magában foglalja annak szükségességét, hogy mindenekelőtt önmagunkon dolgozzunk; hogy megszabadítsuk szívünket a büszkeségtől, az elvárásoktól és a negatív szavaktól, amelyek fájnak és ölnek.”

„Mindaz, aki meghallgatja szavaimat és szerintük cselekszik, ahhoz az okos emberhez hasonlít, aki a házat sziklára építette” (Mt 7,24). Aki építkezik, jól tudja, mennyire fontos a szilárd alap. István király erős sziklára építkezett, és ezzel maradandót alkotott. VII. Gergely pápa 1083. augusztus 20-án emeltette oltárra Székesfehérvárott. Azóta a világegyház is megünnepli magyarországi Szent Istvánt (augusztus 16-án), akinek Európa is sokat köszönhet. Ő az első európai uralkodó, akit szentként tisztelünk. Legyünk erre büszkék!

Mostani, konfliktusokkal terhelt világunkban ismét itt vagyunk, államalapítónk ünnepén, és kérjük Istent, hogy fogadjon el bennünket, ahogy elfogadta eleinket. Kérjük a Boldogságos Szűz Mária, Magyarok Nagyasszonya és Szent István király imáit, hogy megtért, mindig az igazságot kereső és az igazi szabadságot szerető, az élet, az önzetlenség és az egység kultúrájának hídait építő emberré váljunk. Ha ezt meg tesszük, akkor nemcsak földi országunkat, hazánkat, nemzetünket és Európát építő emberré válunk, hanem a bennünket föl emelő Isten országának boldog munkálói is leszünk. Ámen.

*

Az ünnepi liturgia a Szent Jobb-körmenettel zárult. Szent István jobb karjának kézfeje-ereklyéjét a honvéd koronaörszék hordozta, előtte vonultak az Apostoli Szentszék által elismert lovagrendek, a szerzetesek és a papság, a püspöki konferencia tagjai. A Szent Jobb mögött Erdő Péter bíboros, a közjogi méltóságok és állami tisztségviselők, a diplomáciai testület tagjai, majd egyházi és karitatív szervezetek tagjai, népviseletbe öltözött hívek és plébániai zárandokcsoportok haladtak.

A szentmisén és a körmeneten közreműködött a Szent István-bazilika énekkara, orgonán Virágh András Gábor orgonaművész kísért. Az ünnep a pápai, a nemzeti és az ősi magyar himnusszal ért véget.

(Forrás: *Zsuffa Tünde, Esztergom-Budapesti Főegyházmegye és MTI*)

Leó pápa a katolikus politikusokhoz: „Építsetek hidat az emberek és Isten városa között!”

Ez év (2025) augusztus 23-án az Apostoli Palota Kelemen-termében Leó pápa fogadta a Frascatiban ülésező Nemzetközi Katolikus Törvényhozók Hálózatának százötven tagját, akikhez angol nyelvű beszéddel fordult. A kihallgatáson több magyar kereszténydemokrata politikus is részt vett, akiket elkísért Habsburg-Lotharingiai Eduard szentszéki nagykövet.

„Köszönöm nektek, hogy elkötelezetten hirdetitek az evangélium üzenetét a nyilvánosság előtt, és biztosíthatlak imáimról Benneteket, szereteteiteket, családaitokat, barátaitokat és ma különösen is azokat, akiket szolgáltok. Az Úr Jézus, a Béke Fejedelme áldja és vezesse erőfeszítéseiteket az emberi család valódi felvirágzása érdekében” – mondta nekik buzdításában Leó pápa.

A találkozó után Nacsá Lőrinc nemzetpolitikáért felelős államtitkár a közösségi oldalán így nyilatkozott: „XIV. Leó pápa szerint a keresztény politikusok feladata reményt hozni a világba, hidat építeni ember és Isten között. Azt kérte, hogy a békére törekedjünk és a remény politikáját képviseljük.”

Azbej Tristan, az üldözött keresztények megsegítéséért és a Hungary Helps Program megvalósításáért

felelős államtitkár pedig így adott hírt a vatikáni látogatásról: „Az a megtiszteltetés ért, hogy első ízben köszönhettem Őszentsége XIV. Leó pápát, katolikus törvényhozóknak adott audienciáján. A Szentatya szavai különösen erőteljes üzenetet hordoznak: »A kihívások nagyok, de Isten kegyelme, amely az emberi szívekben működik, erősebb. Szükségünk van nemcsak a remény diplomáciájára, hanem a remény gazdaságára is, hogy Krisztus fényét már itt, a földi városban tükrözhessük.« Ez az üzenet különösen közel áll a Hungary Helps missziójához, hiszen mi is azon dolgozunk, hogy a legnagyobb nehézségek közepette is a remény forrásai legyünk – támogatva üldözött és rászoruló közösségeket szerete a világban.” Azbej Tristan hozzáfűzte: „Megerősített és szellemi irányítást jelenttek számunkra azok a szavak, amelyeket Őszentsége XIV. Leó pápa intézett hozzánk – a világ minden tájáról érkezett katolikus politikusokhoz és döntéshozókhoz, köztük a magyar delegáció tagjaihoz: »Építsetek hidat az emberek és Isten városa között!«”

(A képen: Azbej Tristan kézfogása XIV. Leó pápával. Forrás: Vatican Media)

Új elnököt és vezetőséget választott az MKPK

2025 szeptemberében lejárt a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) elnökének, elnökhelyettesének és Állandó Tanácsának ötéves megbízatása. A hatályos szabályzat szerint az elnöki tisztségre legfeljebb egy alkalommal választható újra ugyanaz a személy. Ennek megfelelően az MKPK őszi rendes ülésén, 2025. szeptember 3-án, Máriapócon a testület tagjai megköszönték Veres András győri püspöknek, hogy két cikluson keresztül elnökként, és Udvardy György veszprémi érseknek, hogy ugyanezen idő alatt elnökhelyettesként vezették a püspökök testületét. Ezek után az MKPK választásra jogosult tagjai megválasztották az új elnököt, elnökhelyetteset és az Állandó Tanács tagjait.

A titkos szavazás eredményeképpen a következő ciklusban Székely János szombathelyi megyéspüspök lesz az MKPK elnöke. (Helyére új országos cigánypasztorációs referensnek Molnár-Gál Béla állandó diakonust kérték fel.) Az elnökhelyettesi feladatokat továbbra is Udvardy György veszprémi érsek látja el. Az elnök és az elnökhelyettes mellett az Állandó Tanács tagja lett még Erdő Péter bíboros, esztergom-budapesti érsek, valamint Felföldi László pécsi megyéspüspök.

Megválasztása után Székely János megköszönte Veres András győri megyéspüspöknek az MKPK elnökeként eltöltött tízéves szolgálatát, kiemelve, hogy András püspök mindig segíteni tudta a püspöki kar egységét. Minden katolikus és jó szándékú emberhez intézett videóüzenetében pedig az új elnök így fogalmazott: „Egy gyönyörű és óriási küldetést kaptam, hogy az emberiség legnagyobb, leghatalmasabb kincsét, a szeretet kincsét képviseljem, sugározzam, ennek legyen Magyarország arca, apostola. Egy olyan küldetés, ami minden emberi erőt fölülmúl. Bizom az Uristen kegyelmében, püspöktársaim segítségével, a pócsi Szűzanya, a Magyarok Nagyasszonya oltalmában.”

Az újonnan megválasztott tisztségviselők megbízatása öt évre szól. Az MKPK tagjait előreláthatólag 2026 novemberében ad limina látogatás keretében fogadja majd Rómában XIV. Leó pápa.

(Szerk.)

Mohos Gábor püspök Bécsben: „Szent István ma is példamutató számunkra”

Legyen erónk továbbmenni a szentistváni úton – erre a gondolatra építette szentbeszédét Mohos Gábor esztergom-budapesti segédpüspök, a külföldi magyarok lelkipásztori ellátásával megbízott főpásztor 2025. augusztus 23-án, szombaton Bécsben a zsúfolásig megtelt Szent István-székesegyházban. Ausztriából és a környező országokból több száz magyar zarándok érkezett az osztrák fővárosba, hogy együtt tiszteljenek államalapító királyunk emléke előtt és megünnepeljék az új kenyeret. A szentmise főcelebránsa és szónoka, Mohos Gábor püspök arra hívta a híveket, hogy tetteikben és döntéseikben nyilvánuljon meg a keresztény hit. Az ünnepeket az Ausztriai Magyarok Gazdasági Érdekközössége – Kaláka Club, a Collegium Pazmanianum, a Bécsi Magyar Nagykövetség és a Magyarok Kenyere Program közös szervezésében tartották meg.

Több évtizedes múlttra visszatekintő esemény Bécsben, hogy az augusztus 20-a utáni szombaton a magyarok megünnepik államalapító Szent István királyt. Az emléke előtt tisztelgő szentmise sok magyar hívőt szólít meg Ausztrián kívül az anyaországban és szerte a Kárpát-medencében. A négyévnyi szünet után 2023-ban Wurst Erzsébet, a Kaláka-Club elnöke és Varga János, a Pázmáneum rektora által felújított hagyomány nyomán idén is a Stephansdombban, a közép-európai kereszténység évszázados otthonában találkoztak a világ különböző részein élő magyarok. Szent István király ereklyéje előtt tettek hitet a keresztény hit és a nemzeti összetartozás fontosságáról. Ahogyan a tudósításokban olvashattuk, az első szent királyunk alakját megidéző énekek, a művészi orgonajáték, a vendégkórus éneke, a cserkészek és a hagyományörzők tisztelgése, a szakrális tér méltósága mélyen megérintette az egybegyűlteket.

A szentmisén koncelebrált Franz Scharl, a Bécsi Főegyházmegye segédpüspöke, Varga János, a Pázmáneum (Collegium Pazmanianum) rektora, az esemény társszervezője és egyik házigazdája, Pál László, a Kismartoni Egyházmegye magyarokért felelős püspöki vikáriusa, a Linzből érkező Szabó Ernő ausztriai magyar főlelkész, az USA-ból, Detroitból hazalátogató Kiss György Barnabás OFM, Keresztes Andor esperes-plébános, a máriagyüdi kegyhely igazgatója és a családközi Légben szolgáló Galgóczy Rudolf esperes-plébános. A szentélyben jelen volt Dariusz Schutzki, a Bécsi Főegyházmegye püspöki helynöke is.

Megtisztelték az eseményt jelenlétükkel a politikai, társadalmi és diplomáciai élet képviselői, köztük Szilágyiné Bátorfi

Edit, Magyarország bécsi nagykövete, Csibi Krisztina fideszes országgyűlési képviselő, Jakab István, az Országgyűlés alelnöke és mások. Részt vettek az ünnepen a bécsi magyar nagykövetség munkatársai, az ausztriai magyar szervezetek képviselői, a Szuverén Máltai Lovagrend, a bécsi magyar cserkészek, a Magyar Huszár és Katonai Hagományörző Szövetség tagjai.

A szentmise látványos ünnepélyes bevonulással kezdődött: a papság mellett cserkészek, zászlóartók, koronaőrök vonultak az oltárhoz és foglalták el helyüket a nagy szentély körül. Itt helyezték el az ünnepre a bécsi Stephansdom kincstárában őrzött Szent István-ereklyét is, amelyből csupán három létezik világszerte: egyet a budapesti székesegyházban, egyet Krakkóban, egyet pedig Bécsben őriznek.

Első királyunk tudta, hogy melyik a helyes út

Mohos Gábor esztergom-budapesti segédpüspök, a külföldi magyarok lelkipásztori ellátásával megbízott főpásztor, a szentmise főcelebránsa és szónoka köszöntőszavaiban így fogalmazott: „Mi, akik a Kárpát-medence különböző részeiből összegyűltünk, Szent Istvánra emlékezünk, és közbenjárását kérjük a magyar nép és a keresztény Európa jövőjéért, ahol mi, magyarok is otthon vagyunk. Azért imádkozunk, hogy az az érték, amely ezt az Európát jellemzi, megmaradjon

és megújuljon.” Köszönetét fejezte ki továbbá azért, hogy a magyarokkal ünnepelnek a Bécsi Főegyházmegye papjai, tanúságot téve arról, hogy a szentek valóban össze tudják fogni a népeket.

Szentbeszédében Mohos Gábor püspök kiemelte, hogy az elhangzott szentírási szakaszok jól mutatják, mi ragadta meg István királyt, mi mozgatta a belső életét, mi volt a „titka”, amiért ezer év múltán is feltekintünk rá. Az evangéliumban Jézus elmondja, hogy tanítása nem elmélet, vonzó, elgondolkodtató eszmarendszer, hanem életalakító program, amelynek tetteikben és döntéseikben kell megnyilvánulnia. Ha hitünkben nem fakadnak cselekedetek, elveszítjük élő hatékonyságát. Krisztus nem azért testesült meg, és nem azért vállalta a keresztet, mert erkölcsi szabályokat akart adni nekünk, hanem azért, hogy életet adjon nekünk. Azt ismerte fel István király, hogy a katolikus hit maga az élet, amely átjárja az ember szívét. Ezért kell ügyelni a szívünkre – emelte ki. Mennyire vigyázunk a szívünkre, az érzéseinkre? Kerüljük-e a bűnt? Sok gonoszságot éppen szívtelenségünkkel, bántó szavainkkal követünk el – folytatta.

Istvánt nem pusztán politikai meggyőződés, gyakorlati szempontok vezették, amikor a kereszténység felé fordult, hanem szívében volt az evangélium, és tudta, mi a helyes út, és azt is, hogy erre kell egész népet rásegítenie. Öröksége azért maradandó, mert az az élő hit öröksége, amely nemzedékről nemzedékre megmarad akkor is, ha egy-egy generáció időnként eltávolodik, úgy, mint talán most is, amikor bizonytalanságot tapasztalunk. „A mai világban többen elbizonytalanodnak, de István királyunkban nem volt bizonytalanság, világosan és határozottan járt az úton, akkor is, amikor emberileg ellehetetlenül látszott műve folytatása. Amikor Imre herceg halálával nem volt utódja, kilátástalan helyzetében vitte előre a hite, mert az égiek felé fordult és Máriának ajánlotta fel az országot. Ez az örökségének a legszebb része” – magyarázta az esztergom-budapesti segédpüspök.

És ennek az örökségnek nemcsak meg kell maradnia, hanem a mai korra kell értelmeznünk, megőrizve az örök értékrendet. Ha igazán örökösök vagyunk, akkor cselekszünk – a hit maga nem elég. Szent István az uralkodást szolgálatnak tekintette. Alázattal szolgálta a népet, és ma nagyon ritka lett ez a szó. Azt, amiben hitt, nem akarta ráerőltetni az emberekre, hanem saját példával elől járva mutatta meg meggyőződését. István király felmutatta, mi tudja nehéz helyzetben előrevinni az embert. Bölcs és előrelátó volt. A halálát ugyan zavaros időszak követte, de aztán eljött Szent László, aki továbbvitte, tovább is fejlesztette ugyanazokat az értékeket – emlékeztetett szentbeszédében Mohos Gábor.

Rámutatott: ezek az értékek nem változnak. Európában ma sok olyan értékről, amely korábban megkérdőjelezhetetlennek látszott, azt mondják, megváltozott. De Jézus Krisztus ugyanaz, tanítása ugyanaz. Erre lehet ma is építeni. Az értékek, amelyekre István épített, és nekünk is építenünk kell, akkor halványulnak el, ha az ember kapcsolata meglazul Istennel. Ha visszatérünk az evangélium értékeihez, akkor meglesz a biztos alapunk és a jövőnkön áldás lesz. „Ne

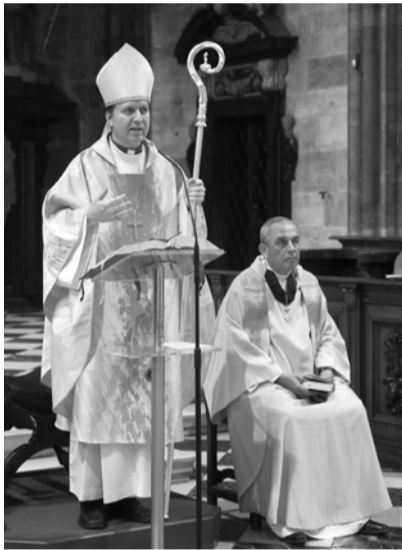
csak kérjük közbenjárását, hanem cselekedjünk hittel. A szilárd krisztusi alapról dolgozzunk világunk szebbé és jobbá tételén” – buzdított a püspök.

Felemelő pillanata volt a liturgiának az új kenyér megáldása is.

A szentmise zenei szolgálatát a Szegedi Dóm Szent Gellért Kórusa és Zenekara szolgáltatta Szamosi Szabolcs Liszt Ferenc-díjas magyar orgonaművész vezényletével. A zárószavak és a befejező áldás után a jelenlévők elénekelték együtt a pápai, a magyar és a székely himnuszt, majd átvonultak a szomszédos érseki palota udvarára, ahol folytatódott az ünnepség.

Európa önmaga árnyékában él

Az érseki palota udvarán Szilágyiné Bátorfi Edit, Magyarország bécsi nagykövete, az esemény fővédnöke megköszönte a szervezők munkáját, majd Zsigmond Barna Pál, az Európai Unió Ügyek Minisztériumának parlamenti államtitkára szövegű beszédet mondott a jelenlévők előtt. „A magyar kormány elkötelezett a nemzeti összetartozás eszméje mellett, és mindig is ki fog állni a külföldi magyarság jogaiért, identitásáért és megmaradásáért” – hangsúlyozta. Kiemelte, hogy augusztus 20-a alkalmából az egész Kárpát-medencében és mindenhol, ahol magyarok élnek, az ünnepi kenyert

megszegve hitet teszünk egy örök szövetség mellett: nemzetünk múltja, jelene és jövője iránti elkötelezettségünk mellett. Az út, amelyen Szent István elindította Magyarországot, számunkra is járható, de csak akkor, ha van bátorságunk tettekre váltani azokat a tanításokat, amelyek nemcsak hazánk, hanem egész Európa életben maradásának egyetlen esélyéről szólnak: megvédeni a hazát, tisztelni a hitet és őseink útját követni – fogalmazott. Minden augusztus 20-án újra és újra igent mondunk a magyarságunkra, a nemzetünkre, a gyökereinkre és a jövőre is – jelentette ki. Hangsúlyozta, hogy a haza szuverenitásának védelme „ezeréves vérünkbe ontott örökségünk”, mert „soha nem tűrtük, hogy kívülről diktáljanak nekünk”, nem fogott rajtunk egyetlen zsarnok és elnyomó hatalom sem. Ez az erő és tudat még most is nemzetformáló erőként hat – állapította meg, hozzátéve, hogy hamar megtanulták az idegen hatalmak, hogy a magyarokat „sem megkerülni, sem lenézni, sem hiteltelenné tenni nem lehet”.

Zsigmond Barna Pál beszélt arról is, hogy „Európa most önmaga árnyékában él. Az Európai Unió válságba került, olyan problémákkal szembesül, amelyek erős vezetést és stratégiai gondolkodást kívánnak, de ennek a hiányát lehet tapasztalni, és a

kihívásokra rendre rossz válaszokat ad. A kontinens versenyképessége, gazdasága megrendült, a világ hatalmi központjai egyre távolabbról néznek rá. Az orosz-ukrán háború pedig nemcsak gazdaságilag rombolja le, hanem a jövő ígértétől is megfosztja az utánunk következő generációkat” – ismertette. Megjegyezte, hogy „az EU figyelmen kívül hagyja mindazok józan intését, akik egy magasabb és emberségesebb szempontot helyezik a hangsúlyt: a békére”. Leszögezte: „Azt látjuk, hogy Brüsszel nem az európai emberek, hanem a saját bürokratái érdekeit képviseli.” Továbbra is hiszünk Európában,

de Brüsszelben változásra van szükség – zárta szavait Zsigmond Barna Pál.

Jakab István, a Magyar Országgyűlés alelnöke, a Magyar Gazdakörök és Gazdaszövetkezetek Szövetségének elnöke beszédében aláhúzta: eleink nagyon sokat tettek azért, hogy a nemzet egysége megmaradjon. Emlékeztetett: a Magyarok kenyere – 15 millió búzaszem programot tizenöt évvel ezelőtt indították el a Kárpát-medencében. „Az volt a cél, hogy minden augusztus 20-án elkészítsük a nemzet kenyereit az ország különböző területeiről összehordott és összekevert gabonából örölt lisztből. Míg az első alkalommal tíz tonna gabona gyűlt össze a gazdák adományaiból, addig tavaly már 1400 tonna, amit több mint tízezer gazda adott össze az egész Kárpát-medencéből. Ma ennyi adakozó gazda vesz részt a programban, az adományok eljuttatásában pedig ötszáz szervezet segít. Az így készülő kenyerek kifejezik a nemzeti egységet” – tájékoztatót Jakab István. Hozzáfűzte: „Adni, figyelni embertársainkra, segíteni egymást hihetetlenül nagy dolog. És most, amikor itt állok önök előtt, azt érzem, hogy itt van szinte valamennyi magyar honfitársam...”

A közösségi ünneplés agapéval, táncgal, zenével folytatódott. Az eseményt a Napraforgók – Bécsi Magyar Néptánc és Népzene Egyesület fellépése tette színesebbé, majd kiosztották az új kenyert, a nemzet kenyereit a jelenlévők között.

A múlt és a jelen egyesült

Az ünnepség évről évre túlszárnyalja a várakozásokat, nyilatkozta újságírói kérdésre Wurst Erzsébet, a Kaláka-Club elnöke, a rendezvény egyik főszervezője. Kifejtette: „Ez jelzi az összetartásunkat, tehát nemcsak azt, hogy ausztriai magyarok vagyunk, hanem hogy az egész Kárpát-medencéből össze tudunk jönni és meg tudunk emlékezni együtt egy nagyon fontos ünnepünkről. Előzetesen közel hatszázan jelentkeztek be és ehhez még több mint kétszáz résztvevő hozzájött. Nagyon érdekesek mindig a visszajelzések. Most például többen megemlítették, milyen kár, hogy nincs közöttünk Potápi Árpád János államtitkár, aki tavaly ősszel hirtelen halt meg és aki sokat segített nekünk, hogy lábra álljunk és tudjunk dolgokat megvalósítani. A másik visszajelzés pedig mindig az, hogy hála Istennek, hogy ez az esemény megint létezik. Az emberek hálásak, hogy van egy olyan közös ünnep, ahová jönnek burgenlandiak, gráciak vagy akár felső-ausztriaiak. Tehát az itt élő magyarok is tudnak találkozni, és az sem mindegy, hogy ez a Stephansdombban történik.”

Végezetül ideidéztünk még két, az esemény után megfogalmazott gondolatot, mert ennél méltóbb befejezést összeállításunknak aligha választhatnánk.

Zsigmond Barna Pál utólag így vélekedett: „Szent István király ünnepén a bámulatos Szent István-székesegyház falai között élhettem át a történelem súlyát és a közösség erejét. Felemelő érzés volt egy olyan emlékedett helyszínen megemlékezni államalapítómról, ahol a múlt és a jelen egyesül. Ezekben a pillanatokban különösen tisztán érezhetjük, hogy bárhová is sodorjon minket az élet, mi, magyarok összetartozunk. Nyelvünk, kultúránk és közösen megélt történelmünk mindannyiunkat összeköti.”

Csibi Krisztina pedig így összegezte a Bécsben tapasztaltakat: „Egyszerre volt számomra megtiszteltetés, öröm és maradandó élmény, hogy ennek a kivételesen szép eseménynek tanúja, részese lehettem. Mindig jó látni, hogy egy nemes ügy mellett mennyire egyek tudunk lenni – és ez így volt most is. Egyként dobtunk az osztrák fővárosban a magyar szívek. És zengett a pápai himnusz után a magyar és a székely himnusz is a Stephansdombban. Valóban felemelő pillanatokot élünk át. Köszönöm a bécsi szervezőknek és minden jelenlévő honfitársamnak, hogy őrzik a lángot, s nemcsak őrzik, de – mint Reményik Sándor az öröktűzet – tovább is adják.”

Szerkesztette: Varga Gabriella (Forrás: Magyar Kurír; ORF; MTI. Fotók: Filep István/MTI)

Gyermekeknek

Nemzetünk patrónája

Május a Szűzanya hónapja. Májusi esteken a loretoi litánia gyönyörű sorai hangzanak fel templomainkban, amelyhez helyi szokások szerint különböző Mária-imádságok is kapcsolódnak. Május első vasárnapján pedig az édesanyákat köszöntjük.

De miért írok erről most, ősz közepén? Nekünk, magyaroknak októberben is van egy gyönyörű Mária-ünnepünk: a hónap nyolcadik napján Magyarok Nagyasszonya előtt tisztelgünk.

„Ég királynője, e világ jeles újjászervezője, végső könyörgésében a szentegyházat a püspökökkel, papokkal, az országot a néppel s az urakkal a te oltalmadra bízom; nekik utolsó istenhozzádat mondva lelkemet kezdedbe ajánlom.” Szent István, első királyunk 1038-ban, Nagyboldogasszony ünnepén e szavakkal ajánlotta a Szűzanya oltalmába országunkat, Egyházunkat, népünket. Ekortól, közel ezer éve vigyáz hazánkra égi pártfogónk, Szűz Mária. Magyarok Nagyasszonya tisztelete Szent László király uralkodása idején tovább erősödött, majd a tatár és a török harcok idején is elevenen élt népünk körében. I. Lipót király 1687-ben a máriavölgyi kegyhelyen (Felvidék) újra felajánlotta Magyarországot a Magyarok Nagyasszonyának, amit 1693-ban, a török

Magyarok Nagyasszonya
Simon M. Veronika festménye

alóli fölszabadulásért hálából a bécsi Szent István-székesegyházban megújított. 1896-ban XIII. Leó pápa a magyar millennium alkalmából Vaszary Kolos bíboros, primás, esztergomi érsek kérésére hivatalosan is engedélyezte Magyarok Nagyasszonya ünnepét, amelyet először október második vasárnapján, majd október 8-án ünnepeltek.

Valamennyi ország közül mi, magyarok tiszteltük elsőként nemzeti patrónánknak Szűz Máriát. A jó példát azonban több nemzet is követte a későbbiekben: Bajorországban 1620-ban, a fehérhegyi csata (amely a harmincéves háború első jelentős ütközete volt) után kezdték nemzeti pártfogóként tisztelni, Franciaországot XIII. Lajos király 1638-ban, Ausztriát III. Ferdinánd 1647-ben ajánlotta Máriának. János Kázmér király 1656-ban nyilvánította a Szűzanyát Lengyelország Királynőjévé. Később Európán kívül is történtek országfelajánlások: Mexikót, majd egész Latin-Amerikát és Dél-Ázsiát is a Szűzanya oltalma alá helyezték.

Legyünk büszkék arra, hogy első szent királyunk a világon elsőként ajánlotta fel országát a Szűzanyának és imádkozunk hazánkért a Magyarok Nagyasszonyához – ne csak október 8-án!

Kovács Péter

Lengyel Ferenc (mintha magamnak)

Lélek, ha nézel, úgy nézz önmagadba,
Azzal az ártatlan kíváncsisággal:
Ha csak az arc s a víztükör maradna,
Nézhess mindkét irányból magadra,
S tehesd tengerszem-fényű tisztasággal.

Lengyel Ferenc végtelen, körkörös (nemzedékek, verssorok)

őseink porladóban
égben és vízben és földben
hamvukba hamvadón
folyton újjászületőben

velük vagyunk egy vérből
rokonok unokák is
kilépünk a mesékből
a jelenbe és tovább is

hallgatjuk mondikálnak
szívünk szavukban tisztul
üzenetük úgy árad
ahogy hajnalfény indul

reggelt új napot kezdünk
gyertyánk is úgy gyúl este
folytatjuk amit kezdtek
átizzunk végtelenbe

Lengyel Ferenc szóharang

hangok
forrása
árad meg
enyhítsd szomjunk
kondulj harang kongj
zengi bongj hogy megmaradjunk

Nyolcszáz éves a Naphimnusz

Az olasz irodalom egyik első remeke Assisi Szent Ferenc (1182–1226) költeménye. 1225-ben Szent Ferenc már majdnem teljesen vak volt, betegségek és fájdalmak gyötörték. Legnagyobb szenvedései közben egy éjjeli imádságban megkapta Istentől az üdvösség ígérését. Ekkor született meg a Naphimnusz, umbriai dialektusban, amely Isten dicsőségét és a teremtett világban megnyilvánuló jelenlétét tárja elénk hálattal szívvel. Szent Ferenc perugiai legendájának XLIII. fejezete így írja le az eseményt: „(Az Úr stigmáival a testén) visszatérvén Alverna hegyéről Ferenc megállt San Damiano kolostorában, ahol Klára és nővérei éltek. Itt fekiúdt Szent Ferenc ötven napig, sőt utána sem tudta érzékelni sem nappal a napfényt, sem éjszaka a tűz világosságát, hanem állandó sötétségben élt a házban és a celláskában. Ezenfelül szeme éjjel-nappal annyira fájt, hogy éjszaka többnyire nem tudott pihenni és aludni.”

Majd ugyanebben a fejezetben így folytatódik a leírás: „Nekem tehát ezentúl nagyon kell örvendeznem, betegségekben és gyötrelmeimben vigaszt kell találnom az Urban, és mindig hálát kell adnom az Atyaistennek és egyszerűlt Fiának, Urunknak, Jézus Krisztusnak és a Szentléleknek a nekem juttatott nagy kegyelemért és áldásért, hogy tudniillik irgalmasságában engem, méltatlan kis szolgáját, még mint testben élő embert kegyes volt országáról biztosítani.

Ezért az Úr dicséretére, a mi vigasztalásunkra és szomszédaink épülésére új dicsőtő éneket akarok szerezni az Úr teremtményeiről, melyeket nap mint nap használunk, és amelyek nélkül nem élhetünk, de melyek által az emberi nem súlyosan vét Teremtője ellen. Naponta hálátlanok vagyunk ekkora kegyelemért, mert nem dicsérik úgy Teremtőnket és minden jó adományozóját, ahogy illenék.» Ezzel leült, gondolkodni kezdett, majd nekifogott.”

(Forrás: A Kölni Érsekség Római Katolikus Magyar Lelkészségének Egyházközségi Értesítője, 2025. év. 2. szám, 6. old.)

Mesés történet, amely akár igaz is lehetne

Berci és a magvető

Berci izgatottan jött haza az iskolából. A tanító néni biológiaórán mesélt arról, hogyan vetettek magokat a kertben, és hogy egy hét múlva azok elkezdnek mocoogni a föld alatt, két hét múlva pedig kibújnak a földből, hogy a napfényben növekedjenek.

Berci lelkesen mesélt róla:

– Anya, olyan izgalmas ez a biológia! Mennyi élet, mennyi csoda! Nem úgy, mint a hittan. Az olyan unalmas.

Anya elmosolyodott, megölelte Bercit és kedvesen így válaszolt:

– Köszönöm, hogy ilyen őszinte vagy, Berci! Tudod, a Biblia is ír, Jézus is beszél a magokról.

Berci kíváncsian nézett anyára:

– De miért beszél erről a Biblia?

– A Biblia a hit magváról beszél – folytatta anya. – Olvassuk el együtt János evangéliuma 12. fejezetének 24. versét: „Bizony, bizony, mondom nektek: ha a búzaszem nem hull a földre, és nem hal el, egymaga marad, de ha elhal, sok termést hoz.”

Felolvasták a példázatot is Márk evangéliumából: „Vetés közben néhány mag az útfélre esett. Madarak jöttek oda és fölkapkodták azokat. Mások sziklás helyre estek, ahol kevés volt a föld. Azonnal kihajtottak, mert nem voltak mélyen a földben. Amikor azonban a nap felkelt, megperzselődtek, és mivel nem volt gyökereik, kiszáradtak. Megint mások tövises közék estek. Amikor a tövises megnőttek, megfojtották őket. A többi pedig jó földre esett és termést hozott: az egyik százannyit, a másik hatvanannyit, a harmadik harmincannyit, tehát sokkal többet, mint amennyi mag a termőföldre esett.”

– Mit jelent ez, anya? – kérdezte Berci.

– Jézus ezt így magyarázta el tanítványainak: „Ti azért halljátok meg a magvető példázatát! Mindazokhoz, akik hallják a mennyek országának igéjét, és nem értik, eljön a gonosz, és elragadja azt, ami szívükbe van vetve – ez az útfélre esett mag. A köves talajra esett mag pedig az, aki hallja az igét, és azonnal örömmel fogadja, de valójában nincs gyökere, nem állhatatos: mihelyt nyomorúság vagy üldözés támad az ige miatt, azonnal elbukik. A tövises közék esett mag pedig az, aki hallja az igét, de a világ gondja és a gazdagság csábítása megfojtja az igét és terméketlenül lesz. A jó földre esett mag pedig az, aki hallja és

érti az igét és termést hoz: az egyik százannyit, a másik hatvanannyit, a harmadik harmincannyit.”

– A hittan is olyan, mint a magvetés – folytatta anya. – Ahogyan a mag el kell hogy hulljon a földre ahhoz, hogy életre keljen, úgy a hit is akkor növekszik igazán, ha a tanítást befogadjuk a szívünkbe. Ahogy egy növény a napfényben fejlődik, úgy a keresztény ember is Krisztus fényében növekszik.

Berci elgondolkodva hallgatta.

– Azt mondd, a hittan is a magokról szól, a hit is olyan, mint a mag, amit a földre vetnek? A hittan is magvetés, csak éppen a szívünkben? – kérdezte, most már kicsit jobban megértve.

– Pontosan – válaszolta anya. – A hit olyan, mint a mag, amit elvetünk a szívünkben. A tanítók, a papok, mi mindannyian a hit magvait vetjük el benned, hogy viragozz és később te is magot vethess mások szívébe.

Berci még mindig elgondolkodva hallgatta.

– De miért van az, hogy egyes magok kihajtanak, mások pedig nem?

– Mert nem mindegy, hová, milyen szívbé hullanak – válaszolta anya. – Ha a mag jó földre kerül, bőséges termést hoz. Ha a kövek közé vagy útszélre hullik, elszárad vagy a madarak elkapkodják. Így van ez a hittal is: ha nyitott szívvel hallgatsz Isten szavát, az megfoghat benned és növekedhet. De ha elengeded a füled mellett vagy nem foglalkozol vele, akkor olyan lesz, mint a mag, amely nem tud gyökeret eresztetni.

Berci elgondolkodott.

– És én milyen föld vagyok, anya?

Anya megsimogatta a fejét.

– Ezt te magad döntöd el. Ha figyelsz a hittanórán és keresed az igazságot, ha gondolkodsz és imádkozol, akkor termőfölddé válik a szíved. És akkor a hit növekedni fog benned.

Berci elgondolkodott és azt mondta:

– Talán értem. Így már a hittan sem tűnik olyan unalmasnak...

Berci aznap este, mielőtt elaludt, még sokáig gondolkodott azon, amit anya mondott. És ahogy anya kérte, imádkozott is, hogy jobban megértse a magok titkait, és hogy a szíve jó föld legyen, amelyben a hit magvai szárba szökkennek.

Dufek Mária, Párkány

Vijú, a kis varjú meséi – a kötet sokak kedvence lesz

Ha egy mesétől, egy mesekönyvtől azt várjuk, hogy tanítson az erkölcsről, a társas együttélés szabályairól, formálja a gyermek értékrendjét és személyiségét, fejlessze a képzeletét, kreativitását, gazdagítsa szókincsét és persze nyújtson ismeretet is, akkor ezeknek a szempontoknak a napokban napvilágot látott *Vijú, a kis varjú meséi* című kedves kis mesekönyv tökéletesen megfelel. Éppen ezért: mert egyszerre pallérozó elmét, csiszol lelket és gyönyörködtet szemet, állítjuk, hogy a könyvecske sok óvodai csoport, kisiskolai osztály és még több család kedvence lesz.

A svájci magyarok körében jól ismert, néhány éve ismét Budapesten élő művész-zaspár, Jancsó Béla író, költő, grafikus és hitvestársa, Jancsó-Miskolczi Zsuzsanna festőművész, író a szerzőpárosa annak a színes, kifejező rajzokkal illusztrált, tizennégy rövid állatmesét és két apró verset tartalmazó gyűjteménynek, amelyet négyéves unokájuknak írtak és amelyet a közelmúltban kötet formájában is közreadtak.

A hófehér borító elején egy kislány látható, háta mögött pöttyös labdával és kezében egy fekete varjúval, aki elválaszthatatlanul a barátjává válik és aki sok érdekes történetet mesél neki. Ezeknek a történeteknek a láncolata a könyvecske. Megismerhetjük Jonatánt, a százlábút, aki cipőt szeretett volna vásárolni, de nem sikerült; a kis fűszalat, aki virág szeretett volna lenni, de egy eset ráébresztette arra, hogy mégiscsak jobb neki a fűszalsors; találkozhatunk a csigával, akinek ellopták, de aztán megtalálták a házát; a vakonddal, aki szemüveget kapott és kitarult előtte a világ; és a madárkával is, aki csak álmában ült a felhőre. Együtt izgulunk Benóval, a kis zöld levelibékával, hogy a sok-sok kapott segítséggel gyorsan túljusson a hirtelen jött megbetegedésen és elindulhasson az úszóversenyen, sőt meg is nyerje azt; együtt vonulunk a zajos városból a csendes rét közepére költöző hangyacsaláddal; a

hattyúk tudás- és szépségversenyének pedig a leglelkesebben tapsoló közönsége leszünk, amikor azt látjuk, hogy a viharzavart vetéledőn az összetartozás, a segítőkészség és az önfeláldozás lett a győztes. Elgondolkodtat Pillangó, a primabalerina története, nem kevésbé az énekesmadaré is, aki kölcsön adta a hangját a Csalogánynak, de aztán csak a Nagy Varázsló segítségével kapta vissza azt... Megérint az otthon szeretetéről szóló *Gyikmese*, a facemete ültetését és megmentését leíró *Almafamese*. Csillag a szemünk a *Rigó Jancsi* és a *Vége van a nyárnak* versikék rímein és hangulatán, hogy aztán lezárja ezt a sokrétű érzéskavalkádot a tavaszig kitartó büszke hóember és a nagyszülőknek a közeli viszontlátás tudatával megkönynyított elválása az unokától az utószóban.

Hetvenhat oldalnyi valódi emberi értékre nevelő tartalom fogadja az olvasót, aki kézbe veszi Jancsó Béla és Jancsó-Miskolczi Zsuzsanna 2025 nyarán megjelent *Vijú, a kis varjú meséi* című kötetét. Hamarosan boltok polcain is elérhető lesz, addig is 3700,- forint plusz postaköltség darabáron a Misszió Média Kiadónál szerezhető be. Karácsony közeledtével ennél szebb, ennél kedvesebb ajándékötletet gyermekeknek nem is ajánlhatnánk!

Varga Gabriella

Az aradi vértanúk Istenbe vetett hittel áldozták életüket a hazáért

A vértanú olyan hős, aki egy eszméért, egy hitért, egy ideáért meggyőződésből, szabad lelkiismerettel áldozza fel életét. Vérével tanúsodik hite mellett. Döntésétől nem tántoríthatja el semmi. Nem lehet őt megvesztegetni, hitéről nem alkudozik – az életéért cserébe. Nem párbajban győzi le ellenfelét, mint az erősebb, vagy taktikázó, mindenáron győzni akaró túlélő, hanem ha a helyzet úgy hozza, önként mond le az életéről egy magasabb érték vonzásában. Fizikai élete másodlagos lesz ahhoz az értékhez viszonyítva, amelyért kiáll, amelynek büvöletében addig is élt. Ez lehet szerelem, lehet egy új felfedezés vagy felismerés, lehet a haza és lehet maga az Isten.

Végző soron minden érték Istenbe torkollik, Ő a forrás. Istenszeretet nélkül nem lehet a hazáért meghalni, de élni sem.

Október hatodika nemzeti gyásznappal. Ezen a napon az egész magyar nemzet gyászol és emlékezik. Nem lett igaza az osztrák tisztnek, amikor a vértanúk kezdetűit egy onomasztikonon foglalta össze: Magyarországnak, ne feledd halottaidat, mint vádlók élnek ők... Inkább ellenkező előjelű jövendöléssé vált, mert az aradi vértanúk ma minket nem mint vádlók emlékeztetnek, hanem mint fénylő csillagok, eszményképek. Lázár Vilmos honvédeztudós utolsó mondata világít rá erre a legjobban. A hagyomány szerint így szövegezte el: „*Ki tehet arról, hogy ilyen a magyar sorsa? Krisztus keresztye tövében érett apostollá az apostolok lelke, és a bitófák tövében kell forradalmárrá érni a magyar lelkeknek...*”

Meggyőződés, hogy Isten gondviselő tervében vérrel áztatott történelmünk, elfojtott forradalmaink, levert csatáink, erősebb ellenségek általi legyőzeteink is segítettek a túlélésben, az élni akarásban, nemzeti létünk újrafogalmazásában. Megtanítottak lélekben erőseknek lenni, tünni, gerincben egyenesnek maradni és hainkából is életre kelni, hogy sajátos küldetésünket minden korban teljesíthessük.

A vértanúk vére a keresztények magva – vallották az első század keresztényei. Hiszem, hogy az aradi vértanúk is Istenbe vetett hittel voltak képesek a hazáért áldozni életüket. Nem az értelmetlen csatában mentek neki a túlérőnek – ezért is tették le a fegyvert –, hanem a szabadság fátylóját éltetve és továbbadva győztek ily módon ők, sokszorosan, az osztrákok és az oroszok felett egyaránt.

Napjaink fiataljai, vezető beosztású felelős emberei is végre eltanulhatnak tőlük ezt a lánglelkű odaadást, amellyel hazájukat, népüket és Istenüket szolgálták. Ma nem állítanak falhoz és nem húznak bitóra, ha kiállunk hitünk és nemzetünk mellett – egyszerűen és együtt –, de nem szabadna elkésérsíteni, elkedvetleníteni, elbizonytalanítani az ellenkező politikai szeljárás, a fizetés- vagy jogmegvonás, a hamis ígéretek vagy háttéralkuk, hanem szívünkben, génjeinkben, kultúránkban lévő kincsek birtokában tennünk kellene és tegyük is a tőlünk telhető

Aranyosi Ervin

Az aradi vértanúk emlékére

*Szabadság, mit legyűrt a zsarnok.
Egy nép, mely gyászol, s ünnepe!
Temetni jöttünk és siratni,
de e nép többet érdemel!
A góg s a túlerő legyőzött,
de büszke népünk fennmarad!
Ők tizenhárom ott nyugosznak,
nem népünk sirja lett Arad.
Ha hűvös, őszi éjszakákon,
a csillagokat kémleled,
tizenhárom ragyogó csillag
felülről őrsi népedet.
Hibáinkból tanulni kéne,
mert „megbűnhődte már e nép”!
S a hűvös, őszi éjszakákon
érezd a HŐSÖK tekintetét...*

legjobbat Isten dicsőségére és nemzetünk, hazánk gyarapodására.

A vértanú Kiss Ernő tábornok szavai különösképp elgondolkodtatóak: „*Istenem, az újkor ifjúsága egész ember lesz-e? Arpádok dicső szentjei, virrasszatok a magyar ifjúság felett, hogy Krisztusé legyen a szívük és a hazáé az életük.*”

Imádkozunk, hogy így legyen.

Sebestyén Péter

Hamu alatt parázs

Részlet Bulcsú Piroska *Nyolcvannycél év távlatából* című önéletrajzából

Csepelen laktunk a forradalom alatt is. Bár hallgatni szoktam a rádiót, úgy felületesen, egy hír megkapta a fületem: valami felvonulásról volt szó, amit megengedtek, majd betiltottak, végül mégis feloldják. Mi ez? Ekkor kezdtem jobban odafigyelni. A család nem volt otthon, hogy tőlük felvilágosítást kaphattam volna. De hát hogyan gondolhattam, hogy itt Pesten olyan komoly fejlemények kialakulhatnak?

Aztán a fiúk elmesélték, akik közül az egyik közelebről is ismerte a felvonulást. Most is remeg a kezem a felindulástól, ahogy írok. Sajnos képtelen vagyok leírni a történéseket, ami feldúlt akkor, de még most is, ha rá gondolok. Hogy történhetett ilyesmi nálunk, az elnyomásban élő, már-már reményt vesztett országban? Sirtam... imádkoztam.

Istenem! Most legyél velünk, Uram!

Sok gyönyörű dolog történt akkor, nem kisebb, mint Petőfi idejében 1848-ban.

A még majdnem gyerekek felbuzdulása, amikor alig tanulhattak történelmet, s azt is meghamisítva!

Budapest utcáin a járdán rögtönzött kis sírhalmok sokasodtak, sok-sok virággal, égő gyertyákkal...

Micsoda izgalmas és felemelő napok! Rettegés és reménység keveredett bennünk. Hosszú sötét évek után először mertünk reménykedni. Hogy majd az ENSZ! Hányszor csalódtunk s mégis reménykedtünk. Még mi lázasan tervezgettük a szebb jövőt, s az alatt a pár nap alatt a határ túldaláról alattomosan érkezett az erősítés. Na nem nekünk, az ellenségnek! A friss távolkeleti erő, akik mit sem tudtak Európáról, „Magyarországról vagy a Szezei-csatornáról”. A már hosszabb

ideje itt szolgáló orosz katonákat le kellett váltaniuk, mert közülük sokan csatlakoztak a felkelőkhez.

Nehezen indult a romok eltakarítása, valami volt a levegőben. November negyedikén hajnalban dübörgésre ébredtünk. Mi ez? Édesapa, hallod? Ez ágyúdörgés!

Bekapcsoltuk a rádiót, hamarosan Nagy Imre, a miniszterelnökünk beszélt és bejelentette: az oroszok megtámadták a fővárost, utcai harcok vannak!

Istenem, hát ez a forradalom vége? Harcok!

Nem volt kétséges, hogy a hatalmas „baráti állam” katonái letarolnak bennünket. Hol volt akkor az ENSZ, akit a magyar miniszterelnök segítségül hívott?

Megint a pince! Mivel a harcok fokozódtak, Csepelen is tankok rohagáltak és lövöldöztek az utcákon. Lakóházat, templomot és iskolát egyaránt lőtték. A városban sok vandál pusztítás láttatta a „baráti látogatás játékonyságát”.

Tőlünk nem messze híd volt a Kis-Dunán, s azt a mieink felrobbantották, a város alulról történő elfoglalásának megakadályozására. Meg kell jegyezni, hogy a híd épen maradt, csak a felvezető utat semmi-

sítették meg. Arról nem is tudtak bejönni! A pincében – koszos kis szenespince volt – természetesen vártunk mindennap az ENSZ segítségére, hiszen Nagy Imre kérte s kintől rádióin keresztül biztattak a kitartásra! Nyugat ismét cserbenhagyta a magyarokat, mint a történelmi időkben általában. Fontosabb volt számára a Szezei-csatorna védelme, mint a magyarok sorsa. Azért a „vasfüggöny” Nyugat felé kiszakadt. A nyitott kapun pedig tódultak az emberek.

Gyuszi öcsém, aki egyszer már kipróbálta a szovjet vendégzereget, ugyanis két évig fogoly volt Szibériában, szintén igénybe vette a nyitott kaput. Pista fiunk, aki akkor Dunántúlon katonáskodott, feloszlatusuk után, az ott csapatosan menekülő emberekkel átsodródott Ausztriába. Onnan tovább Svájcba, ahol nekünk korábbi ismerőseink voltak. Igen ám, a Posta akkor nem működött, így ezekről mi semmit sem tudtunk. Gyötrődve vártuk őket, vagy legalább a hírt róluk. Keserves hetek teltek, míg végre karácsony táján egy levelezőlap érkezett Muttitól – Svájból –, azon egy kis jel, amiből következtetni tudtunk, hogy Pista kinn van. Jóval később Gyusziról is hírt kaptunk.

Jobbágy Károly Mondják, a himnuszt énekeltek

*Mondják, a himnuszt énekeltek
úgy indultak a puskatűznek
s a könnygáz meg a tűzzel telt ég
sem riasztotta vissza őket.*

*Csorgott a könnyük.
Talán sirtak.
Csorgott a vérük.
Belehaltak.*

*Diákok voltak.
S ők csinálták
a dicsőséges forradalmat!
1956. október 24.*

„A hold halvány fényénél táncolnak a lelkek”

Minden évben október végén, november elején rendszeresen megjelennek a közösségi oldalakon az érzelmmel fűtött üzenetek Halloweennel kapcsolatban. Mivel úgy tűnik, hogy az írók közül sokan nincsenek tisztában a szokás eredetével és jelentésével, és így csak durvaságot, tiszteletlenséget és boszorkányságot látnak benne, szeretnék egy kis fényt deríteni erre a különös eseményre.

Antropológusok kutatásai alapján tudjuk, hogy az istenkeresés, valamint a halál kérdése már az ősembert is foglalkoztatta. Különböző népcsoportok mindegyike máshogyan találta meg a válaszokat, azonban érdekes módon egyes magyarázatok a világ különböző részein mégis nagyon hasonlítottak egymásra. Már a zsidó hitélet előtt kiegészítették ezt azzal a hiedelemmel, hogy évente egyszer – és mindenütt ősszel, ősszesosva az aratás ünnepevel – a lelkeknek megadott, hogy rövid időre visszatérjenek a földre, hogy találkozhassanak szeretteikkel. Ezt a földiek mint óriási örömmel élték meg, lakomát rendeztek, énekeltek, táncoltak, mókáztak, merthiszen óriási öröm volt találkozni azok-

kal, akiket annyira szerettek, még akkor is, ha ez csak egyetlen éjszaka volt. Hát az ősök alaposan megadták a módját a várva várt találkozásnak.

Más népcsoportok úgy hitték, hogy ez az a nap, amikor az elmúlt évben megholt emberek lelkei betérhetnek végre a köztes lebegésből a holtak birodalmába, és ezt a folyamatot örömmel ünnepeleik.

Európában ezt az ünneplést különösen a kelták vették komolyan (Samhain ünnep), tehát a kelták által lakott területeken (beleértve a brit szigetet) maradt meg a szokás legtovább, habár sokan már ott is elfelejtették az eredeti okot. Egyik kedvelt áldás-köszöntés Halloweenkor:

*Spirits dance 'neath the moon's pale light,
Shadows play, reveling in the night.
Blessings of connection, of memories
old and new,
May this Samhain night
bring insights true.*
(Döcögős fordításban:
*A hold halvány fényénél
táncolnak a lelkek.*

*Az árnyékok az éjszakában
boldogan játszanak,*

*Áldva a régi és az új emlékek kapcsolatát.
Ez a Samhain éjszaka hozza el a
valós felismerést.)*

Az újvilágban (elsősorban Mexikóban) a bevándorlók átvették az olmek, maja és azték hasonló szokásait és a mai napig színes és hangos örömmel ünneplik a halottak napját – *Día de los Muertos* –, amely egyben az élet folytonosságát is jelenti.

A kereszténységénél 744-ben III. Gergely pápa alatt jelent meg először az ünnep bevezetése, de valójában csak a XI. században terjedt el és lett általános az ünnep.

Amint látszik, a pogány ünnep jóval megelőzte a kereszténységet (1000-1300 évvel). Természetesen igazuk van azoknak, akik kifogásolják a Magyarországon újabban elterjedt Halloween-szokást. Ez a szokás sohasem volt a mi hitvilágunk vagy hagyományunk része, ezért idegen nekünk és semmi közünk hozzá. Sőt talán éppen olyan természetellenes és nevetséges a meghonosítása, mintha Bali-szigetén vagy

Sri Lankán évente megrendeznék a mohácsi busójárást.

De más népek több ezer éves hagyományait kicsúfolni sem ildomos. Célravezetőbb a fiataloknak elmagyarázni a szokás eredetét és értelmét.

Habár nem ünneplem sem a kelta, sem az azték eredetű, halottakkal való találkozást, mégis személyesen (és a kereszténységemet értelmezve) közelebb áll hozzám az életigenlés, a halál elfogadása és a megrendíthetetlen hit egy boldog életben a halál után, aminek végeredményben örülni kellene és amit a Halloween hirdetett. Az évenként visszatérő szomorkodás, sirámok idegenek nekem, és ellentmondanak a hitemnek, mert hiszek a bűnök bocsánatában, a lélek elpusztíthatatlan életében, a feltámadásban és nem látom a halált mint fekete palástba öltözött szörnyeteget. És igen, ujjonganék, táncolnék, énekelnék, és világraszóló lakomát készítenék, ha szeretteimmel évente legalább egyszer találkozhatnék. Már az is végtelen ajándék, ha időről időre eljönnek hozzám álmaimban.

Balogh Petres Judith

Máriagyúd: égi kegyelmek helye

Pécsről huszonöt kilométernyire, a kénes vízű gyógyfürdőjéről ismert Harkány tőzsomszedságában, a Tenkes-hegy lábánál, a Siklósi-dombság keleti lankáin, a Villányi borvidék közepén, a siklósi várral szinte szemben fekszik a mai Magyarország legősibb kegyhelye: Máriagyúd. Története a Római Birodalom korára nyúlik vissza. VII. Pius pápa 1805-ben nyilvánította hivatalosan is kegyhelyé, 2008-ban pedig XVI. Benedek pápa *Basilica minor* címet adományozott a kegytemplomnak. Mindkét cím bűcsú kiváltságokat adott a kegyhely számára. Az évente idelátogató zarándokok számát ötszázézerre becsülik. „*Máriagyúd a Gyüdi Szent Szűz, Tenkes-hegy Fehér Asszonya oltalma alatt áll. A Boldogságos Szűz Mária háromszáz éve jelenésével kifejezte, hogy mindannyiunknak szükségünk van a megpihenésre, a töltkezésre, a bizalom megerősítésére. Mária ezüstös palástját azóta is kiterjeszti fölénk, hogy az ő bizalomteljes mosolya töltsön el bennünket. Mi, akik itt élünk, ezzel a derűvel, békével várunk minden hozzánk érkezőt*” – mondja Keresztes Andor atya, a kegyhely esperes-plébánosa. A közelmúltban ott jártunk mi is.

„*Máriagyúd a szó szoros értelmében kegyhely. Égi kegyelmek helye. Nem a vize, nem is a kegyszobra az áldások forrása elsősorban, hanem maga a hely.*

Hogyan lesz szentté egy hely? Az Isten ott adja kegyelmét s ott nyújtja szeretetének bizonyágát, ahol akarja. Jákob megdöbbsent, amikor felébredt álmából, amelyben angyalok jártak le és fel az égnek támasztott lajtorján, követ hengerített a helyre és felkiáltott: »Szent ez a hely és én nem is tudtam!« A helyet Béthelnek, Isten házának nevezte el. Az égő csipkebokorból az Úr kiáltott Mózes felé: »Vesd le saruidat, mert a hely, amelyen állsz, szent!« Szent Sión hegyére, amelyen az igaz Isten egyetlen temploma állott, esztendőnként minden zsidó elzarándokolt. Az Úr Jézus is évről évre felment Jeruzsálembe. Amikor pedig a kereszténység a Boldogságos Szűz Máriát Isten előtt hathatós közbenjáróként s az isteni kegyelmek közvetítőjeként ünnepelte, vágyó lélekkel kereste fel azokat a helyeket, ahol a Szent Szűz különösebben mutatta meg közbenjárásának hatékonyságát, hallgatta meg a szücsöket szenvedők kéréseit, gyógyította a betegeket, vigasztalta a szomorúakat, segítette diadalra a hadakat. Így keletkeztek az Istenanya kegyhelyei a keresztény vidékeken.

Ezt írták előszavukban a helyi ferences atyák *A máriagyüdi zarándokok ima- és énekeskönyve* című, 1939-ben megjelent kiadványukban. Egy kisebb csoport tagjaiként 2025. augusztus közepén nekünk is módunk volt elzarándokolni a Baranya vármegyei Siklóra, amelynek 1977 óta Máriagyúd a része. Az ott eltöltött két nap alatt mi is megtapasztaltuk, hogy: „*Máriagyúd a szó szoros értelmében kegyhely. Égi kegyelmek helye.*”

A kegyhely története a Pécsi Egyházmegye leírása szerint

A máriagyüdi kegyhely legendája államalapító Szent István királyunk uralkodásának idejére (997–1038) nyúlik vissza. István bencés szerzetesekre bízta országa déli vidékén a hittérítést, akik a Tenkes-hegy lábánál fakadó forrásnál egy fából készült Szűz Mária-szobrot helyeztek el. A pécsvárad bencések pedig 1006-ban kápolnát építettek a szobor fölé. Évszázadok jöttek, mentek, a történelem viharai közepette a másfél évszázados török uralom idején sok kegyhely pusztulásnak indult, kegyszobrok és kegyképek semmisültek meg. A hagyomány szerint a gyüdi kis templomot a muzulmánok mecsetté alakították, majd később ortodoxok, aztán kálvinista vallású hívek hasznosították. Katolikus templomként csak a török alóli felszabadulás után, 1692-től működhetett ismét, de ekkor már alig voltak katolikusok a térségben és eltűnt a Szűzanya szobra is. A kegyhely gondozását végző ferences atyák 1713-ban Kaproncáról hoztak egy új, Szűz Máriát ábrázoló szobrot. A Rákóczi-szabadságharc idején a kegyszobrot először a közeli Siklóra, majd Eszékre kellett menekíteni. A szabadságharc levereése után a gyüdiiek szerették volna visszaszerezni a szobrot, de hiába kérték az eszékiektől, nem adták vissza. A perlekedéssel a pápáig is eljutottak, azonban ténykedésüket nem koronázta siker. Végül a lelkes hívek kívánságát a pécsi püspök, Gróf Nesselrode Vilmos Ferenc (1703–1732) váltotta valóra egy új kegyszobor adományozásával.

Máriagyüdre a török idő után is sok zarándok érkezett, az ott történt Mária-jelenéseknek és csodás gyógyulásoknak gyorsan híre ment, ennek következtében a korabeli templom hamarosan szűknek bizonyult. A Gróf Batthyány család, a siklósi vár és a környező területek, falvak birtokosa építtette 1738 és 1742 között a ma is látható barokk templomot s még a XVIII. század folyamán felépült a ferences szerzetesek számára a kolostor épülete is.

A XIX–XX. században sokat változott a kegyhely és a templom közvetlen környezete. A templom mellett áll a Szeplőtelen Fogantatás szobra, ahol a búcsújárók ma is fogadalmi ajándékként gyertyákat helyeznek el. Megépült a gyóntatódvár, kiépült a szabadtéri misézésre alkalmas terület a búcsú idején érkező sok-sok zarándok számára.

A Kálvária stációképeit 1981-ben készítették Pécsen a Zsolnay Gyárban. A stációktól rövid sétával érhető el a Fájdalmas Szűzanya szobra, illetve a Magyar Katolikus Egyház 900 éves jubileumára, 1900-ban készített feszület, amely a hegytetőn hirdeti katolikus hitünket. Kiss György szobrászművész alkotását a népnyelv a fémzobor üregeibe egykor beköltözött vadméhek nyomán sokáig *Mézes Jézus*nak nevezte.

A kegytemplom

A Sárlos Boldogasszony tiszteletére szentelt templom kéttornyú, egyhajós épület. Szentélye az egykori középkori templom részleteit őrzi. A fehér márvány oltárépitmény neobarokk stílusban készült a XIX. század közepén. A szentségház 1936-ban készített ajtaját Szűz Mária életéből vett jelenetek díszítik. Az oltár körbejárható: a zarándokok megkerülnek, egyesek fogadalmából térden csúszva járják körbe.

A szentségház fölött, az oltárépitmény centrumában íves fülkében áll az angyalok alakjaival övezett kegyszobor. A fából faragott, festett, megkoronázott Mária-szobor a napsugarakkal, csillagkoszorúval megjelenített Szűzanyát ábrázolja a Kisdéd Jézussal. Az ezüstlemezből trébelt, cizellált, palástszerű öltözet a XVIII. század utolsó harmadában készült. A templomot körbejárva különböző

szentek alakjai láthatók: Assisi Szent Ferenc, Remete Szent Pál, Szent Antal, Szent Sebestyén, Keresztelő Szent János. A templom falain a zarándokok hátlatáblái, felajánlásoként adományozott ajándékai sorakoznak.

A máriagyüdi szentkút

A kegytemplomtól távolabb található szentkút tisztelete a XX. század első felében még elevenen élt, amikor a kút vizével hintették meg az első alkalommal ide zarándokló búcsúsokat, elsősorban a gyermekeket, de a felnőtteket is. A meghintést, vagy ahogy akkoriban nevezték, a „keresztelést” a keresztműző végezte úgy, hogy a kút vizével keresztet rajzolt a keresztgyermek homlokára, miközben ezt mondta: „*En evvel a szentölt vízzel mögkörösztyöllek és saját körösztyólamnak/körösztyólamnak szólítalak*”. A keresztgyermek ennek emlékére a búcsúban ajándékot kapott, a szentkút vizét pedig a zarándokok a siklósi fazekasok által készített „gyüdi korsókban” vitték haza.

Testvérkapcsolat Csíksomlyóval

2025. február 23-án testvérkapcsolati megállapodást kötött a máriagyüdi és a csíksomlyói kegyhely. Az okiratot ünnepi szentmise keretében Felföldi László pécsi megyéspüspök, Timár Asztrik OFM, a csíksomlyói kegytemplom igazgatója és Keresztes Andor, a máriagyüdi kegyhely esperes-plébánosa írta alá egyházi előjárók és világi meghívottak jelenlétében.

Domus Mariae Lelkigyakorlatos Ház

A máriagyüdi kegytemplom mellett lévő barokk ferences rendház 1739-ben épült a hívek adományaiból és a Batthyány-család támogatásával. A rendházat a Pécsi Egyházmegye 2003-ban felújította és átalakította zarándok-fogadóközponttá. A háromszintes épület földszintjén 50 fős ebédlő található, az első és a második szint 17 szobában 34 fő számára kétszobás, turistaszállás kategóriájú szálláshelyet kínál. A szobák kétágyasak, fürdőszobával ellátottak. Az illemhely a folyosó végén van. Egy szoba teljes ára: 9000 Ft/fő/éj, egyházi ár: 7000 Ft/fő/éj. Egyágyas felár: 3000 Ft/éj. Az ár tartalmazza az idegenforgalmi adót is.

Parkolási lehetőséggel, partnerétterem révén kedvezményes ellátáslehetőséggel a zarándokház egész évben nyitva áll. Cím: 7800 Siklós-Máriagyúd, Vujicsics Tihamér utca 68. Bejelentkezés: szallas@mariagyud.hu, +36 30 740 8531.

Csoportunk tagjai Máriagyüdről

Csibi Krisztina, Kisdorog: „Máriagyúd mindannak a találkozási helye, ami a miénk és amire vágyunk. Hitünk. Békénk. Nyugalomunk. Értékeink. Pilléreink. Oszlopaink. Barátaink. Múltunk és jövőnk. Időről időre ezért térek oda vissza.”

Ft. Pál László, Kismarton: „Pontosan ma – augusztus 29-én – van a mohácsi csata emléknappja (1526). A magyarság színe-java elesett a mohácsi csatamezőn, amikor I. Szulejmán szultán hadai megsemmisítették II. Lajos magyar királyunk csapatait. Nemhiába nevezik Mohácsot »nemzeti nagylétünk nagy temetőjének«. Ebben a történelmi kitekintésben értjük meg és értékeljük igazán a máriagyüdi kegyhelyet, ahol ember-tömegek ajkáról naponta feltör a kérés: »*Most segíts meg Mária, ... hol már ember nem segíthet, a te erőd nem török meg!*« Kegyelem és ajándék volt Máriagyüdre zarándokolni. Máriagyüdi zarándoklatom lelki kérése ugyanez volt: »*Hol már ember nem segíthet, a te erőd nem török meg.*« Ajándék volt a kegytemplom árnyékában otthont találni és nagy ajándék volt igaz barátokkal együtt ünnepelni. Hála és köszönet érte a szervezőknek!”

Szöcs Manyi, Burgenland: „Gyüd Mária országának egy kis szeglete, ahol újraéled bennünk a hit, a remény és a szeretet.”

Szöcs János, Burgenland: „A csíksomlyói búcsú után felfedezni Máriagyüdot nem mindennapi élmény. Ezt még fokozta Andor atya őszinte, melegsívű fogadtatása, ami egyedülálló!”

Varga Gabriella, Budapest: „A csend sokszor minden szónál beszédesebb. A csendben hallok meg igazán Isten szavát, a Szűzanya szavát, a természet szavát, a szived szavát. Máriagyüd dombján ritkán tapasztalt érzés jár át. Meg sem lehet magyarázni. Egyszerűen csak érzed, hogy valami csoda történik veled. S ha elmész onnan, akkor is érzed: akarod ezt a csendet.”

Várda Zita, Bátaszék: „Szeretek búcsúhelyekre járni. Mind-egyik más: Medjugorje, Csíksomlyó, Máriagyúd, Mátravepely-Szentkút, Hercegszántó, Bata... Más a lelkünk, az érzésünk, a sérelmünk, örömlünk, bánatunk is. Ahány alkalom, annyi köszönet és hála, amit magunkkal viszünk. Mert Mária ott és akkor segít, ahol és amikor a legnagyobb a szükség. Érzem és valom, hogy soha nem hagyott el.”

Ft. Vencser László, Linz: „Hasonlóan a többi zarándokhelyhez, Máriagyüd is szent hely. Örvendek, hogy életemben először eljutottam oda. A környezet is varázslatos, és üzeni, hogy itt az Ég közelebb van a földhöz. Ezért szívből imádkozhatjuk: *Máriagyüdi Szent Szűzanya! Fogadj minket oltalmadba!*”

Összeállította: Varga Gabriella
Fotó: Györkö Zsombor, csodalatosmagyarorszag.hu

Keresztes Andor atya: „Elmenni az utolsóért is”

Keresztes Andor atya, a máriagyüdi kegyhely igazgatója, plébánosa, a Siklósi Esperesi Kerület esperese, a Pécsi Egyházmegye székely referense és a Bukovinai Székelyek Országos Szövetségének elnökségi tagja kisdorogiként Bonyhádon született 1977. augusztus 12-én. Apai nagyszüleit 1942–1943-ban Bukovinából, Hadikfalváról telepítették Bácskába, ahonnan két év múlva menekülniük kellett, így kerültek a Tolna vármegyei Kisdorogra.

Tizenkét éves volt, amikor az édesanyja egy reggel a munkába indulásakor összeesett és meghalt. „*Egy pillanatra... és ennyi volt az élet. A szemem előtt történt, mégsem tudtam elhinni, sokáig hazavártam, vasárnap teritettem neki. A család lelke volt, egy csupaszív szeretetasszony. A Jóistennel is összeveszttem, lázadtam. Négy évvel később, minden előzmény nélkül, ugyanígy elvesztettem édesapámat...*”

Tanulmányai befejezéséig keresztzüleihez került. Mezőgazdasági szakiskolát végzett, állattenyésztő, állategészségőr lett, de közben már a papi hivatás felé tekintett. Egy volt szalézi szerzetes került helyettesként a plébániájukra, az ő hatására jelentkezett a rendbe. Már a közösségben élt, amikor a szombathelyi premontrei gimnáziumban érettségizett. Pedagógiát tanult, kántorként, hitoktatóként kíségtette a szalézi plébánián. Innen Budapestre a Kalazantiumba került, hittudományt tanult. Hat év után, az örökfogadalom előtt úgy érezte, haza kell mennie. „*Megkerestem a Pécsi Egyházmegye püspökét, és felajánlottam, hogy ha kellek az egyházmegyébe, jövök. Így Pécsen fejeztem be a teológiai tanulmányaimat.*”

Andor atyát 2004. június 19-én szentelte pappá Mayer Mihály püspök, újmiséjén szülőfalujában, Kisdorogon is ő volt a szónoka. Segédlelkészként az első állomáshelye Szekszárd volt. Káplánként szolgált a plébánián és hat éven keresztül prézes volt a Kolping Iskolában. Innen Tolna városába vezette az útja. Plébánosként ellátta Bogyszlót, Fácánkertet és Kakasdot. Ezt követte Beremend és filiáknak nyolc falu. „*Nehéz vidék volt, de életem legszebb hat évét töltöttem ott. Tolnán teli templommal könnyű volt papnak lenni. Más a kihaltföldben lévő aprócska baranyai falvak népében tartani a lelket, szegénységben élő emberek között lelkipásztorodni, amikor a hittanórán azért nem figyel a gyerek, mert éhes, azért nem ír, mert nincs ceruzája, a család egyszerre tartja a keresztelőt és az elsőáldozást, hogy csak egyszer kelljen ünnepi ebédet az asztalra varázsolni, ami paprikáskrumplics*” – magyarázta korábban egy interjúban Andor atya. Elmondta azt is, hogy nappal belefolyt a falu életébe, esteit pedig olvasással töltötte. Advent idején roratéra és agapéra hívta az embereket; útban a boltba, temetőbe mindig szóba elegyedett a járókelőkkel; minden névnapot meglátogatott és felköszöntött; ott volt a falu rendezvényein; karácsonykor megajándékozta a képviselő-testület tagjait; ünnepek előtt otthonaikban felkereste az időseket, megyóntatta, megáldoztatta őket, beszélgetett velük. A szentmiséről hiányzókat tapintatosan megkereste, a fiatalok számára igyekezett otthonná tenni a plébániát, próbálta felrázni a helyi közösséget. Minden embert ismert a falvaiban. Erre az időszakra így tekint vissza: „*Sok mindent meg lehetett valósítani a semmiből, tető került a plébániára, fűtés a templomba. A szentmisékre megtelt a templom, a roratén már hetvenen voltak. Mellettem álltak a hívek, hűséget, megbecsülést, tiszteletet kaptam. Hallgattak rám, kölcsönösen szerettük egymást, nagyon jó közösség volt. Itt, a határszélen tanultam meg papnak lenni, elmenni az utolsóért is, az elveszettért is. Itt ért meg a papságom.*”

Könnyes szemekkel búcsúztak el tőle a hívei, amikor 2017 márciusában Máriagyüdre helyezték. „*Jó alapot hagyott az elődöm, amire könnyű volt építkezni, mégsem volt könnyű belerázódnom*” – jegyezte meg az új szolgálati helyéről. De Andor atya számára itt is a személyesség a legfontosabb. „*Közvetlen vagyok, ami a székehségemből is fakad. Nem rohanok, mindig beszélgetek. Szeretek gyóntatni, hiszen erről is szól Máriagyúd, a kegyhely, ahol a zarándok leteszi a gondokat, és a lélek szárnyal, hazafelé...*” „*Azt szeretném, hogy minden ideérkező zarándok, paptestvér otthon érezze magát: béke legyen az érkezőnek, áldás a távozóknak.*”

2018 decemberétől kerületi esperes, 2021 augusztusától oldallagosan a siklósi plébániát is ellátja.

2022-ben Sebestyén Ádám-díjat vett át a Bukovinai Székelyek Országos Szövetségétől és Siklós Városáért-díjat az önkormányzat képviselő-testületétől, 2024 októberében pedig Magyar Nemzeti Identitásért-díjjal is kitüntette a Baranya Vármegyei Önkormányzat.

Eddigi életéről Andor atya így összegezte: „*Elvett, de annyi mindent és annyi mindenkit adott. Annyi áldozat volt, látni a szülei halálát, árván felnőni, de családra lenni a plébánián, a szalézi közösségben. Amikor felszenteltek, azt éreztem, ennél többet nem kaphattam. Amire vágytam, elértem. Egyet akartam az életemben: hogy pap legyek, és most is csak pap akarok lenni. Pap vagyok és ennek örülök. A papi hivatás számomra azt jelenti: folyamatosan tanulni másokért élni, ott lenni az emberek között, mindig rendelkezésre állni, vigyázni az üdvösség útjára, segíteni az embereket, hogy haladjanak ezen az úton.*” (VG)

Az európai magyar katolikus közösségek elérhetőségei

AUSZTRIA

■ **Bécs, Collegium Pazmanium**
A-1090 Wien, Boltzmanngasse 14
+43 1 319 1403
collegiumpazmanium@gmail.com
www.pazmanium.katolikus.hu
Rektor: Varga János

■ **Bécsi Főegyházmegye Magyar Közössége**
A-1070 Wien, Döblergasse 2/30b
+43 676 78 57 376
www.katolikus.at

www.facebook.com/KMEMWien
Plébános: Simon Ferenc

■ **Burgenland (Őrvidék), Kismarton**
Diözese Eisenstadt, Vikariat für ungarische Belange
A-7000 Eisenstadt, St. Rochus-Straße 21
+43 676 880 708 346; +43 2682 777 346
laszlo.pal@martinus.at
www.martinus.at

Plébános, püspöki helynök: Pál László

■ **Burgenland (Őrvidék), Alsóór**
A-7501 Unterwart 226
+43 33 523 4108

Plébános: Gáspár Adalbert

■ **Burgenland (Őrvidék), Felsőór**
A-7400 Oberwart, Stenamangerstraße 13
Plébános: Gáspár Adalbert

■ **Burgenland (Őrvidék), Középpulya**
A-7350 Mittelpullendorf, Ungargasse 62
Plébános: Ghinari Johann

■ **Graz**
A-8020 Graz, Kalvarienbergstr. 155
+43 316 6821 2421

otto.molnar@laposte.net

istvan.hollo@graz-seckau.at

Plébánosok: Molnár Ottó, Holló István

■ **Innsbruck, Magyar Diákközpont és Kultúrcentrum**
A-6020 Innsbruck, Richard Wagner Str. 3
+43 699 1151 6190

pepat@ikbnet.at

Világi elnök: Szabados Péter

■ **Klagenfurt**

Kapuziner Kirche, A-9020 Klagenfurt, Waaggasse 15.

+43 676 8772 7444

■ **Linz/Wels**

Ungarnseelsorgezentrum der Diözese Linz

A-4600 Wels, Herrengasse. 2.

+43 732 341 175

ernest.szabo@dioezese-linz.at

Plébános: Szabó Ernő

■ **Salzburg, Orsolyita zárda**

A-5061 Salzburg, Aigner Str. 135.

+43 699 8172 1232

Kapcsolat: Bohuny István

BELGIUM

■ **Brüsszeli Magyar Katolikus Közösség**

1050 Bruxelles, rue de l'Arbre Bénit 123

+32 2 649 6188; +32 487 61 40 63

havas.istvan@piarista.hu

www.bmkk.be

Plébános: Havas István

CSEHORSZÁG

■ **Prágai Magyar Katolikus Plébánia**
CZ-11000 Praha 1, Jindřiska 973/30
+421 908 650 565; +420 734 688 656
info@katolikus.cz | www.katolikus.cz
www.facebook.com/Prágai-Magyar-Katolikus-Plébánia-1769510549979963
Plébános: Balga Zoltán

EGYESÜLT KIRÁLYSÁG

■ **London, Hungarian R. C. Chaplaincy, Szent István Ház**
GB – W5 4EA London, 62 Little Ealing Lane
+44 20 8566 0271; +44 79 0486 4431

londonfolelkeszeg@gmail.com

www.szentistvanhaz.org

www.facebook.com/szentistvanhaz.london

Plébános: Csicsó János

■ **Bristol, St. Dunstan-plébánia**

20A Bristol Road, Keynsham, Bristol BS31 2BQ

+44 117 983 930

Plébános: Szende Tibor

FRANCIÁORSZÁG

■ **Párizsi Magyar Katolikus Misszió**

F-75010 Paris, 42, rue Albert Thomas

+33 1 4208 6170, missioncatholique@orange.fr

www.magyarmisszio.info

www.facebook.com/Parizsi.Magyar.Katolikus.Misszio

HOLLANDIA

■ **Hollandiai Magyar Katolikus Egyházközség**

NL 2241 VT. Wassenaar, Hyacinthstr. 22.

+31 70 511 1030

hagai.magyar.katolikusok@gmail.com

www.facebook.com/HagaiMagyarKatolikusok

www.facebook.com/EKThollandiai

LENGYELORSZÁG

■ **Krakkói Magyar Katolikusok**

31-043 Kraków, ul. Stolarska 12

LUXEMBURG

8032 Strassen, 2 place des Martyrs

www.magyarok.lu, www.facebook.com/luxhun

Miséző lelkészek: Lukács József és Havas István

MÁLTA

Sliema, Salesian Oratory-templom

www.facebook.com/groups/570077513172992

(Mindent Máltáról – All about Malta)

NÉMETORSZÁG

■ **Augsburg, Szent László Magyar Katolikus Misszió**

D-86152 Augsburg, Henisiusstraße 1

+49 821 3166 8960; +49 821 3166-8961

iroda@augmis.de

www.augmis.de; www.augsburgimisszio.de;

www.augsburgi-katolikusok.de

Misézőhelyek: Augsburg, Kempten, Neuburg an der

Donau, Neu-Ulm

Plébános: Csibi Sándor

■ **Berlin-Brandenburg, Szent Erzsébet Magyar Katolikus Egyházközség**

D-10551 Berlin, Waldenserstraße 28

berlin@katolikus.hu

www.szebb.de

www.facebook.com/magyarkatolikusokbb

Koordinátor: Urbán Ilona Anna

■ **Frankfurt, Szent Erzsébet Magyar Katolikus Egyházközség**

D-65934 Frankfurt am Main, Oeserstr. 126

+49 69 339997851

pfarrbuero@erzsebet-frankfurt.de

j.belenyesi@bo.bistumlmburg.de

www.magyar-katolikusok-frankfurt.de

www.facebook.com/MagyarKatolikusEgyhazkozseg.

Misézőhelyek: Frankfurt am Main, Darmstadt-Griesheim,

Dieburg, Gießen, Mainz és Wiesbaden-Nordenstadt

Plébános: Belényesi József

■ **Hamburgi Magyar Katolikus Misszió**

D-20535 Hamburg, Bürgerweide 35

+49 40 250 7783

www.hamburgi-magyarok-ev.de/katolikus-istentisztelet

www.hamburgi-magyar-katolikus-misszio.de

■ **Kölni Érsekség Római Katolikus Magyar Lelkészsége**

D-50676 Köln, Am Rinkenpfuhl 10

+49 221 3377 8517; +49 221 7599 9909

info@ungarnzentrum.de; ungarnzentrum.koeln@gmail.com

www.ungarnzentrum.de

www.facebook.com/Ungarische.Gemeinde.

Misézőhelyek: Bergisch-Gladbach, Bonn, Duisburg,

Düsseldorf, Essen, Herzogenrath, Köln, Wuppertal

Plébános: Lukács József

■ **Nürnbergi Magyar Katolikus Egyházközség**

D-90473 Nürnberg, Caritas-Seniorenheim St. Josef-kápolna,

Langwasser, Giesbertsstraße 65

+49 911 9616 9319 (Gecző-Bokor Ildikó)

■ **Mannheim, Ungarnseelsorge**

D-68723 Plankstadt, Schwetzingen Str. 32

Lelkipásztor: Lovász Reinholdt kooperátor

■ **Müncheni Magyar Katolikus Egyházközség**

D-81925 München, Oberföhringer Str. 40.

+49 89 2137 74230 (Varga Katalin)

+49 170 229 2070 (Szarvas Erzsébet)

+49 89 2137 74233 (Lukács Tibor)

+49 89 2137 274234

Ungarische-Gemeinde.muenchen@eomuc.de

www.ungarische-mission.de; www.magyar-misszio.de;

www.ukm-muenchen.de

www.facebook.com/munchenimisszio

Misézőhelyek: Bad Tölz, Erding, Landshut, München,

Rosenheim, Waldkraiburg

Plébános: Merka János

Nyugdíjas kisegítő: Buchmüller István

■ **Münster Magyar Katolikus Misszió**

D-48157 Münster-Handorf, Middelfeld 24

+49 251 9325 7288

ungarische-mission@bistum-muenster.de

www.sites.google.com/view/ungarisch

www.facebook.com/ungmis

Misézőhelyek: Bielefeld, Bocholt, Hagen, Marl, Menden,

Münster, Neukirchen-Vluyn, Osnabrück, Hannover

Plébános: Simon Péter

■ **Passau Magyar Misszió**

D-94032 Passau, Steiningerstraße 8

+49 851 2137 5117

D-84375 Kirchdorf am Inn, Hauptstraße 1

+49 172 703 1032, +49 857 12332

pfarrer@pfarrei-kirchdorf-inn.de

kontakt@magyarintezet.de

www.ungarisches-institut-passau.de

www.facebook.com/magyarmissio.passau

www.facebook.com/magyarintezet.de

Plébános: Kovács János

■ **Stuttgart, Szent Gellért Magyar Katolikus Egyházközség**

D-70186 Stuttgart, Albert-Schäffle Str. 30.

+49 711 236 9190; +49 711 236 7417; +49 711 236 7393

szentgellert.stuttgart@drs.de

www.stuttgarti-katolikusok.de

www.facebook.com/stuttgarti.katolikusok

Misézőhelyek: Balingen-Frommern, Biberach an der Riss,

Böblingen, Eisingen, Friedrichshafen-Berg, Heidenheim

an der Brenz, Heilbronn-Horkheim, Ludwigsburg-Hohe-

neck, Munderkingen, Reutlingen-Orschel-Hagen, Schwä-

bisch-Gmünd, Stuttgart, Ulm, Tuttlingen, Weingarten

Plébános: Merlász Tibor

■ **Würzburgi Magyar Katolikus Egyházközség**

D-97070 Würzburg, Kardinal-Döpfner-Platz 7

+49 931 386 243

NORVÉGIA

www.facebook.com/p/Magyar-nyelvű-szentmisék-Oslo-

100078835576256

OLASZORSZÁG

■ **Olaszországi Katolikus Missziós Központ**

RM-00151 Roma, Via del Casaletto, 481.

+39 066 928 1372; +39 066 842 620

hungarian.mission.italy@gmail.com

www.cssroma.katolikus.hu

Misézőhelyek: Bari, Bologna, Castelbuono, Catania,

Firenze, Loreto, Milánó, Nápoly, Padova, Palermo,

Parma, San Martino del Carso – Sagrado, Torino, Velence

SVÁJC

■ **Bázel, Szent Erzsébet Katolikus Magyar Bázeli Misszió**

CH-4123 Allschwil, Biningerstr. 45.

+41 76 518 5441

iren.felber@gmx.ch

www.ungarnmission.ch

Bázeli Keresztény Magyar Egyesület

+41 79 864 9756

Plébános: Pál István

■ **Genfi Magyar Katolikus Misszió**

CH-1216 Geneve-Cointrin, Chemin du Ruisseau 36.

+41 22 791 0458

genfimkm@gmail.com

www.katolikus.ch

Kapcsolat: Körmenyéné Anna és Igó-Kemenes Péter

■ **Zürich, Szent István Magyar Katolikus Misszió**

CH-8057 Zürich, Winterthurerstr. 135.

+41 44 362 3303

peter.varga@mail.ch; iroda@magyar-misszio.ch

www.magyar-misszio.ch

Misézőhelyek: Frauenfeld, Schaffhausen, Uster, Zürich,

Winterthur

Plébános: Varga Péter

Hírek

A zürichi Szent István Magyar Katolikus Misszió védőszentjének ünnepét 2025. augusztus 24-én tartották a Bruder Klaus-templomban. A szentmise főcelebránsa és szónoka Kerekes László gyulafehérvári segédpüspök volt, a zenei szolgálatot a Zürichi Magyar Ökumenikus Golarits Kórus végezte. Varga Péter plébános tájékoztatása szerint ezen a napon – immár második alkalommal – gyűjtést is szerveztek az árvíz és a parajdi sóbánya katasztrófája miatt bajba került családoknak, amit a gyulafehérvári püspökségen keresztül juttattak el az érintetteknek.

Ötnapos közös szentévi zárandoklatot szervez Szent Erzsébethez 2025. október 13–17. között a zürichi Szent István Magyar Katolikus Misszió és a Bruder Klaus-plébánia. A zárandoklat első állomása Marburg lesz, ahol Szent Erzsébet sírja található, a következő napon Wartburg várához látogatnak el, ahol Szent Erzsébet mint grófné élt; végül, de nem utolsósorban pedig Fulda városában tekintik meg a kolostort és a székesegyházat. Szentévi kegyelmekben minden püspöki székesegyházban, illetve ott részesülhetünk, ahol vannak úgynevezett „szentévi kapuk”, mint Fuldában is. Közös imádságok, szentmisék, gyónási lehetőség segíti a zárandoklat lelki háttérét – áll a programfelhívásban. A zárandoklat két vezetője Manfred Kulla diakónus és Varga Péter plébános.

2025. október 26-án nemzeti ünnep és bérmálás lesz Kölnben. Délután 16 óra-kor a résztvevők a Lelkészség udvarán megkoszorúzzák az emlékkeresztet, 17.15-kor pedig a St. Aposteln-bazilikában Mohos Gábor esztergom-budapesti segédpüspök ünnepi szentmise keretében kiszolgáltatja a bérmálás szentségét a fiataloknak.

A kölni magyar lelkeszség 2025. október 31-én zárandoklatot szervez Banneux-be. „Imádkozunk az '56-os forradalom áldozataiért a magyar keresztnél, majd ünnepélyes szentmisén veszünk részt” – áll a programelőzetesben. Jelentkezni október 12-ig lehet a Lelkészség elérhetőségein.

Humorsarok

Egy építkezésen az egyik fiatal munkás mindenki előtt fitogtatta az erejét. Az egyik öreg szakinak elege lett...
– Fogadjunk, hogy eltolok valamit ezen a talicskán a kerítésig, amit te nem tudsz visszahozni!
– Oké, fogadok egy havi fizetésemben!
– Rendben – mondta az öreg, és fogta a talicskát. – Üljetek be!

A skót bemegy a gyógyszerárba:
– Tudnak valami hatásos szert adni fejfájás ellen?
– Igen, kérem. Kitűnő kombinált gyógyszerünk van. Fejfájásra, gyomorgörcsre és hátfájásra is jó!
– Köszönöm, akkor most nem kérem, megvárom, amíg a többi is fájni fog!

Móricával beszélget az anyukája:
– Móricka, megvettem neked az iskolához a tankönyveket. Nagyon drágák voltak, úgyhogy nagyon vigyá

Kézi készítésű textilalkotásokat közvetítettünk: Kovács Nóri énekesnőnek szereztünk örömet

A Misszió Média Kiadó és a Keresztény Jövőkért Alapítvány már számos régi kegy- tárgyának és még több régi imakönyvnek találta meg új helyét és új gazdáját, a közelmúltban pedig nagy mennyiségű kézi

zel készített textil munkát is közvetítettünk, mégpedig az *Életünk* újság egyik kedves olvasója, Klári és a magyar énekművészeti jeles képviselője, Kovács Nóri között.

Történt ugyanis, hogy 2022-ben a Németországból hazatelepült, jelenleg Pécsen élő Klári megkereste szerkesztőségünket azzal a kérdéssel, nem ismerünk-e olyan személyt vagy intézményt, aki vagy amely a nagyjából saját készítésű horgolt csipkéit, himzett terítőit ajándékban elfogadná. Egy ideig kutattuk a lehetőséget, érdeklődtünk ismeretségi körünkben, de nem találtunk megoldást a kézimunkák megfelelő és biztonságos elhelyezésére.

Telt-múlt az idő és 2025 nyarán Kovács Nóri, a népzene és a világzene műfajának egyik legismertebb hazai előadója a következő bejegyzést tette közzé közösségi oldalán: „Kedveseim! Ha van megunt vagy sosem használt régi vagy újabb himzett terítő, vagy egyéb himzéseitek, amelyekkel nem tudtok mit kezdeni, örökség, esetleg már az is megfordult a fejetekben, hogy kidobjátok, akkor semmiképpen ne tegyétek! Szívesen újrahasznosítanám. Szeretnék belőlük egyedi tervezésű fellépőruhákat, ékszereket, kiegészítőket készíteni. Aki szívesen rá hagyományozná, annak megírom a postacímemet vagy Budapesten személyesen is át tudom venni. Hálásan köszönöm!”

Így esett, hogy kiadóhivatalunk és alapítványunk két vezetője, Vencser László atya és Varga Gabriella 2025. augusztus 17-én felkereste pécsi otthonában Klárit, átvettük tőle a jelentős kézimunka-felajánlást, majd néhány napon belül személyesen kézbesítettük azt Kovács Nóri énekesnőnek.

„Gyönyörű himzéseket és horgolt csipkéket hozott nekem Varga Gabriella, az *Életünk* újság főszerkesztője a mai találkozónkra. Egészen Pécsről jutott el hozzám Klári néni-től, akinek hálásan köszönöm, hogy felajánlotta ezeket a művészi darabokat! Fellépőruhákat fogok megálmodni belőlük” – ezúttal ezt a hírt osztotta meg követőivel az előadóművész.

Klári is boldog volt, hogy a sok értékes textilalkotás jó helyre került és egy egészen új szerepkörben fontos küldetést teljesít majd.

Mi pedig örülünk nagyon, hogy ebben a szép ügyben közvetítők lehettünk, és érdeklődéssel várjuk, hogy láthassuk Nóri viselet-költeményeit, amelyeknek alapjául ezen himzések és horgolások darabjai szolgálnak! Utóirat: Ezt a történetet azért nevezzük szépnek, mert többes értéket közvetít. Magában hordozza a kézművesmunka megbé-

csülését, példát mutat az újrahasznosítás egy lehetséges módozatáról, különböző jótékonyági formákról tanúskodik, az egymásra figyelés, az egymásnak örömet szerzés mutatkozik meg benne. És hát végső soron

rólunk szól, a mi „nagy családnak” néhány tagjáról. Ezért adtuk hírül lapunk hasábjain. Mert ha egy történet szép, az mindannyiunk öröme. **Varga Gabriella**

A Keresztény Jövőkért Alapítvány 2025. évi két nagyprogramja

Tiszakürt 950

A község múltja és jelene kötelez – Hármasszövegű összefogással visszük szerte a világba a település jó hírét, Bulcsú Piroska művészetén keresztül

A Jász-Nagykun-Szolnok vármegyei Tiszakürt község idén ünnepli fennállásának 950. évfordulóját. A település a 2025. június 6–7-én tartott kétnapos programsorozattal méltó módon megünnepelte e jeles jubileumot. Az eseményen Áder János volt köztársasági elnök is részt vett, és beszédében úgy fogalmazott: „A történelem nemcsak a nagy dicsőségekről, győztes és vesztes csatákról szól, hanem hús-vér emberek, családok történetéből is íródik. Az egymást követő nemzedékek sorsa folytonosan összefonódik, egymásba kapaszkodva lesznek közösséggé, idővel pedig történelemmé.”

Képviselője révén a budapesti székhelyű Misszió Média Kiadó és a Keresztény Jövőkért Alapítvány a Svájcban élő Golarits Gyöngyivel együtt a rendezvényen nem csupán vendégként, hanem közreműködőként is jelen volt, kiemelve egy hús-vér tiszakürti család emlékét a múltból. A településen nőtt fel ugyanis egy több mint nyolcszáz festményt és számos kiállítás emléket maga mögött hagyó alkotó, a kilenc gyermeket világra hozó és közülük a hét életben maradtot felnevelő Bulcsú Piroska – kántor-tanító férje után Golaritsné Bulcsú Piroska (1913–2004) –, akinek az életrajza 2024 novemberében jelent meg. *A hit és a hűség útján – Golaritsné Bulcsú Piroska élete és művészete / Auf dem Weg des Glaubens und der Treue – Das Leben und die Kunst von Frau Piroska Golarits-Bulcsú* című kétnyelvű kötetben olvasható önéletrajzi sorai, miként a tájképek, csendéletek, portrék is kristálytisztán tükrözik a művésznő vallásosságát, haza- és családszeretét – vagyis azt, hogy élete kilencven éve alatt ő valóban mindig a hit és a hűség útján járt.

Az exkluzív könyvkiadvány terjesztését és a Bulcsú Piroska alkotói munkásságának ismertebbé tételét célzó törekvésekbe a Keresztény Jövőkért Alapítvány is bekapcsolódott; Tiszakürt 950. születésnapjára kapcsán a Bulcsú Piroska-kiállítás előkészítésében és megrendezésében is közreműködött a szerkesztővel és a kiadóval együtt. Az ünnep után pedig közösen megfogalmaztuk: *valljuk, hogy Tiszakürt és a 950 év kötelez – nemcsak a falu lakóit, hanem minket is.* Tiszakürtön megtettük, amit tehetünk: emlékeztünk és emlékeztettünk. Most pedig Tiszakürt jó hírét akarjuk elvinni a Kárpát-medence és a világ más pontjaira is, mégpedig Bulcsú Piroska könyvén és művészetén keresztül.

Év végéig az alapítvány honlapján, az *Életünk* újság online kiadásában és az internetes *Kalejdoszkóp* folyóirat weboldalán összesen háromszáz festménypublikációt valósítunk meg, *A hit és a hűség útján – Golaritsné Bulcsú Piroska élete és művészete / Auf dem Weg des Glaubens und der Treue – Das Leben und die Kunst von Frau Piroska Golarits-Bulcsú* című kötetből pedig háromszáz példányt ajándékozunk főként határon túli iskoláknak, könyvtáraknak, plébániáknak.

Az ajándék-könyvpéldányok átadása és az említett három weboldalon a festmények publikálása megkezdődött, az eredményről év végén beszámolunk.

A projekt vezetője: Varga Gabriella.

A program a Nemzeti Kulturális Alap támogatásával valósul meg.

Mindszenty 240

Idén olvassunk többet tőle és róla! – Mindszenty József bíborosról szóló olvasmányokat ajándékozunk kétszáznegyven közösségnek a Keresztény Jövőkért Alapítvány

Ebben az évben (2025-ben) Tiszteletreméltó Mindszenty József bíboros-hercegprímás pappá szentelésének 110., érseki kinevezésének és beiktatásának 80., valamint égi születésnapjának 50. évfordulójára emlékezünk. Ha összeadjuk a három kerek évforduló számjegyét – 110+80+50 –, a 240-es eredményt kapjuk.

A Keresztény Jövőkért Alapítvány pontosan ennyi: összesen 240 magyarországi és azon kívüli, közöttük Kárpát-medencei és nyugat-európai magyar közösséget szeretne arra hívni, hogy tagjaik ebben az évben olvassanak többet Mindszenty Józseftől és Mindszenty Józsefről. Az erre való ösztönzést a civil szervezet a meghurcolt sorsú bíboros-hercegprímás emberi és főpásztori nagyságát, irányító értékű szellemi örökségét láttató egy-egy kiadvány ajándékozásával fejezi ki.

„Az Isten Titeket magyaroknak teremtett és ezt a teremtetőt rendelkezt nekünk sosem szabad elfelejtenünk! Jól van az, hogyha a befogadó nemzet nyelvét mi ismerjük; rendjén van ez, de istenverés volna az, hogyha a magunk nyelvét a családban nem hagyjuk örökölni. Minden vagyon elmaradhat a végrendeletben, de amit mi a szüleinktől kaptunk, azt adnunk kell tovább gyermekeinknek! Szülők, ne legyetek fáradtak, amikor gyermekeitek hazatérnek az iskolából; csevegjete velük, kérve kérlek Benneteket! És azzal a megnyugvással hajszátok le majd örök álmokra fejeteket: hitünkhöz, magyarságunkhoz hűek voltunk.”

„Az Isten Titeket magyaroknak teremtett” – Mindszenty József bíboros kölni és esseni látogatásának emlékezete halálának 50. évfordulóján című emlékfüzet (szerkesztő: Mustos Edit) ilyen és ehhez hasonló értékes sorokat rejt!

„...egyetlen földi szónak sincs edesebb csengése, mint ennek az egynek: anya.” „Ajak nem tudja szóba önteni mélyseges értelmét, de hallatára megdobban a szív...”

Az *Anyámnak arannyal – Szép versek, elbeszélések az édesanyjáról* című antológia (szerkesztő: Mester Zsolt) örömteli vagy megható, néhol szomorú, más- hol elgondolkodtató történeteket, elbeszéléseket, szép verseket, gondolatokat gyűjt csokorba az édesanyjai szeretet melegéről, önfeláldozásáról, a gyermekkor, a családi tűzhely meghitt boldogságáról és bánatairól. A szerzők között Szent Ágoston, Arany János, Petőfi Sándor, Jókai Mór, Mikszáth Kálmán, Kaffka Margit, Juhász Gyula, József Attila, Ady Endre, Kosztolányi Dezső, Gárdonyi Géza, Móra Ferenc, Mécs László, Sík Sándor mellett jelen van Mindszenty József bíboros is *AZ ÉDESANYA* című írásának részleteivel. Jelenlegi, a hagyományos családot szétzilálni akaró világunkban létfontosságú az olyan gondolatok megismerése és megszívlelése, mint az idézett Mindszenty-megállapítások!

„Mindszenty József egész életében azt a keresztet hordozta, amelyre népe volt felfeszítve. Egész életének meghatározója volt ez a kereszt, amelyet rendíthetetlen bátorsággal hordozott a vállán.”

„Mindszenty bíboros atya szilárdan állt a történelem egy nagyon nehéz évszázadában. Abban a XX. században, amikor Európát két világháború, valamint a náci és a kommunista diktatúra borzalmi pusztították, amikor a magyar népek át kellett élnie a trianoni békediktátum fájdalmát, az 1956-os szabadságharc verbe fojtását. [...] Ha szeretnénk ma is szilárd és egyenes jellemű, alkotni és adni képes, hittel teli fiatalokat, ha szeretnénk odaadott életű, hiteles és fáradhatatlan lelkipásztorokat, ha szeretnénk az evangéliumot bátran megvalló és a szerint is élő világi keresztényeket, akkor meg kell tanulnunk Mindszenty atya életéből azt a három oszlopot, azt a három forrást, amely őt táplálta és éllette. Elsőként a hittel és szeretettel teli családdal. Másodszor a fáradhatatlan munkát és tenni akarást Istentől, a hit továbbadásáért, a szegényekért. Végül pedig a mély és örömteli hitet, az aszkézist, a kitartó imádságot. Család, odaadó munka és imádság – ez volt Mindszenty bíboros életének három oszlopa és ez az ő üzenete ma a mi számunkra. [...] Őszinte megtérés, ragyogó családok, hiteles és odaadott életű lelkipásztorok, élő keresztény közösségek nélkül nincs jövője a magyar kereszténységnek, a magyar kultúrának, de az európainak sem. Mindszenty bíboros prófétai üzenete ébresszen, ihlessen, mutasson utat mindannyiunknak!”

Quintana Pedro Lopez bécsi apostoli nuncius és Székely János szombathelyi megyéspüspök gondolatai az *Életünk* újság, az európai magyar katolikusok lapja 2025. szeptemberi számában is olvashatók.

A Keresztény Jövőkért Alapítvány a Misszió Média Kiadóval közösen kétszáznegyven közösség ajtaján kopog be e három kiadvány valamelyikével 2026 május végéig. S hogy végül ne csak a felkeresett kétszáznegyven közösség, hanem mindenki szabadon hozzáférjen az idei többes jubileumi évhez kapcsolódó, *Mindszenty 240* című programunkban szereplő tartalmakhoz, végül teljes terjedelmükben közzétesszük azokat online.

Az ajándék-könyvpéldányok átadása megkezdődött, az eredményről a program végén beszámolunk.

Olvassunk hát idén többet tőle és róla! És akkor elmondhatjuk, hogy megfogadtuk Mindszenty József bíboros szavát: „Világító oszlopok legyünk! Tőlünk telhetően, főként életünkkel, magatartásunkkal munkálkodjunk Krisztus Király országáért, amely az igazság és kegyelem világa”.

A projekt vezetője: Varga Gabriella.

A program megvalósítását a Nemzeti Együttműködési Alap támogatja.

